

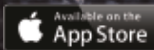
SARAL AİLESİ

DERGİSİ

MART 2017 | SAYI:6

ISSN 2149-1631

halkalı kağıt®
karton sanayi ve ticaret A.Ş.

www.halkalikagit.com.tr

Halkalı Merkez Mahallesi, Dereboyu Caddesi No: 72/1
34303 Küçükçekmece / İstanbul / Türkiye
Tel:+90 (212) 693 93 34
Faks:+90 (212) 548 32 21
E-Posta:info@halkalikagit.com.tr

EDİTÖR'DEN

Değerli Saral Ailesi Bireyleri ve Dostları, Bildiğiniz üzere 15.01.2017 tarihli görsel ve yazılı medya bültenlerinde ailemizle ilgili asılsız iddialar yer almıştı. Son derece çirkin ve isnatsız ifadelerle karşı özellikle sosyal medya kanallarıyla ciddi bir kamuoyu oluşturulmuş ve bu mesnetsiz iddialara karşı 26.01.2017 tarihli Hürriyet Gazetesi'ne aile adına "KAMUOYU DUYURUSU" ilanı verilmişti. Bu ilan, bir ailenin ve dostlarının haksızlığa karşı göstermiş olduğu tepkinin sonucunda ortaya çıkmış, müthiş bir birliktelik göstergesi olarak aile tarihindeki yerini almıştır. Bu birlikteliğin her durumda korunmasını ve güçlenmesini arzuluyoruz.

Aile bireylerimiz ve dostlarımızın vermiş olduğu destek mesajlarını yayımlamak için ne yazık ki dergi sayfalarımız yetersiz kalacaktır. Bu görüşleri internet sitemiz üzerinde ilerleyen zamanlarda derleyerek yayımlayacağız.

Dergimizi daha da geliştirmek adına 6. sayımıza bir bölüm daha ekledik. "Aile Dostlarımızın Gözünden Saral Ailesi" olarak adlandırdığımız bölümde görüşlerini rica ettiğimiz sayın Davut ÇAKIROĞLU'na teşekkürü borç biliriz. Diğer sayılarımızda da bu bölüm yer almaya devam edecektir.

2017 yılının ülkemiz ve ailemiz adına daha iyi bir yıl olmasını temenni ederiz. Saygı ve Selamlarımızla.

Yenal SARAL

SARAL TASARIM

Bilişim & Reklam & Matbaa Hizmetleri

Adına İmtiyaz Sahibi:

Yenal SARAL

YAZI İŞLERİ MÜDÜRLÜĞÜ

Oruçreis Mah. Giyimkent 5. Sk.

Giyimkent B48 53 A

Esenler / İSTANBUL

Atışalanı V.D. 745 024 0931

Tel & Fax: 0 850 840 78 65

E-posta: saraltasarim@gmail.com

Web: www.saraltasarim.com

YAYIN TÜRÜ

Yaygın Süreli - 3 Ayda Bir

EDİTÖR

Yenal SARAL

GRAFİK TASARIM

Mehmet GÜRDAL

www.mgurdal.com

BASIM YERİ

Karmen Matbaa San. Tic. Ltd. Şti.

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi 2NB2

Topkapı / İSTANBUL

0212 523 37 37

ISSN 2149-1631

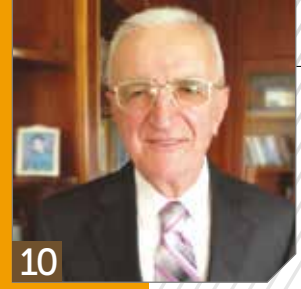
ANDROID ve IOS İÇİN GELİŞTİRDİĞİMİZ

mobil uygulamalarımızı
ücretsiz yükleyebilir,
ailemizle ilgili haberlere
anında ulaşabilirsiniz.

SARAL AİLESİ

DERGİSİ

İÇİNDEKİLER

- 3** » İlk Yerleşim Merkezi
- 4** » Cevdet SARAL / TERÖR OLAYLARI NEYİ HEDEFLİYOR
- 10** » Talat SARAL / SES BAYRAĞIMIZ TÜRKÇEMİZ ÜZERİNE
- 14** » Davut ÇAKIROĞLU / COĞRAFYA, ARİSTOKRASİ ve SARALLAR
- 16** » Semahat SARIALİOĞLU
- 18** » Şeref SARAL / 10 KASIM'I DOĞRU ANLAMAK
- 22** » Hilmi SARAL / SARALLAR ve DOSTLARI
- 24** » Ayhan YOKUŞ / 100 YILLIK HASRET
- 26** » İsmail Tosun SARAL / TARİHE ŞAN VEREN 42'NCİ ALAY
- 32** » Sami Can SARAL / SARAL AİLESİ
- 36** » Şefik SARAL / KARADENİZLİ!
- 38** » Gözde Selen SARIEL / EVLİLİK SANATI
- 40** » Semih SARIALİOĞLU / Röportaj
- 43** » Olcay SARAL / Ofspor'luluk
- 44** » ARAMIZDAN AYRILANLAR

İLK YERLEŞİM MERKEZİ

çevre köylerden gelenler burada alışveriş yapardı. Bu yer günümüzdeki Eskipazar çarşısının olduğu yerde değil, biraz daha doğuda Kavak Camisi'nin olduğu yerde idi. Moruz diye adlandırılan mevkide bir de küçük çarşı vardı.

1860'lardan sonra Of'un merkezinin Solaklı Vadisi'nin ağzına taşınması üzerine, Solaklı Vadisi ağzına kurulan pazarın yanında, bir de çarşı inşa edilmiştir. Moruz'daki Of çarşısının yanması bu tarihten sonradır. Yanan çarşının kalıntıları Eskipazar İlkokulu'nun olduğu yerdir. Pazar ise Kavak Camisi'ne yakın bir yerden denize dökülen Baltacı Deresi kenarında kurulurdu. Çarşının yanmasından sonra biraz uzağında bugünkü Eskipazar çarşısı yeniden kurulmuştur.

Of'ta pazarın kurulma yeri konusunda tarihi çok eskilere inen ve 19. yüzyıl sonunda kadar süregelen bir kavga vardı. Bu kavgalarda Tımarlı Yeniçeriler, Sipahiler veya Ayanlık iddiasında olan ağalar, kılıç-kalkanlı, tüfekli ve tabancalı adamları ile gelerek pazar yerinde kavga edip, birbirlerinin malını tahrip edip eder, yağmalar ve pazarı dağıtırlardı.

Of kazasının kadısı genellikle pazar kurulan yere yakın otururdu. Fakat bölgenin ağaları, köylülere kendi başlarına mahkemeye müracaat etmemelerini tembih eder, aksi davranışları cezalandırır, kendisine bağlı köylülerin davalarını da kendi elleri ile görürlerdi. Mütegalibe ağalar, bazen kadıyı kendi ev veya konaklarında oturtur, görülecek davalar üzerinde tahakküm kurardı. Sarıalizadeler, Of'a geldikleri yıllarda, İstanbul'da Patrona Halil İsyanı, doğuda ise İran Savaşları nedeniyle bölgenin düzeni bozulmuş, halk arasında 'Tut-Kap' dönemi diye adlandırılan, güçlü olanların zayıflara saldırarak servet ve arazilerine konma gibi olaylar yaygınlaşmıştı. Kayıtlara yansıyan şikayetlerden anlaşılacağı üzere, yeni gelen göçmenlerle, eski sakinler arasında sık sık sınır ve arazi kavgaları çıkmakta, saldırılarda bazen yaralanma ve öldürmeler olmaktadır.

Aşağıdaki bölümler
Sarıalizadeler
Kitabı'ndan alıntıdır.

Sarıalizadeler Of'a (Solaklı Vadisi'ne) geldikten sonra Holo/Hola Köyü'ne izafeten Holo-i Sağır/Küçükhol diye adlandırılan yere yerleşti.

Aile mensupları, Küçükhol'un karşısında Bölümlü gibi, düz ve tarıma uygun araziler dururken bölgenin en sarp ve tarıma uygun olmayan bu yeri savunmaya elverişli olduğu için tercih ettiklerini söylüyor.

Örf ve adetleri, giyim ve kuşamları, yemek pişirme adetleri, komşularından farklı olan Sarıalizadeler, kısa sürede çevredekilerin dikkatini çekmişti. (Sarıalizadeler Küçükhol'a yerleştiği zaman burada sadece Mudolar diye anılan bir aile yaşıyordu. Bölgede Rumca konuşanlar olmasına rağmen Mudolar'ın anadili Türkçe idi.)

Sarıalizadeler bölgeye geldiği zaman Of'ta kasaba yoktu. Haftada bir kere Eskipazar mevkisinde belli bir mekanda pazar kurulur,

Cevdet SARAL

E. Emniyet Gnl Md.Yrd.

TERÖR OLAYLARI NEYİ HEDEFLİYOR

Bu halkı birbirine düşürmek için 1960'lar dan gümümüze değin çok çeşitli ayrıştırma, çatıştırma ve bölme Projeleri sahneye konmuş ama tüm çabalara rağmen hiçbiri başarılı olamamıştır.

Mesela 1960'lar dan 1970'lere kadar ülke gençlerimiz ideolojik kampaşmayla sağcı solcu birbirine kırdırılmaya gençler vasıtasıyla aileler ve toplum katmanları birbirlerine düşürülerek iç savaş ve bölünme hedeflendi ama malum güçler başarılı olmadı.

Çorum Maraş Sivas olayları ile mezhep savaşı tetiklenmek ve iç savaş ortamı oluşturulmak istendi yine başarılı olmadılar.

Kripto Ermeni yapılanması PKK eliyle 80'ler den sonra Türk Kürt ayrışması çatışması ve iç savaş planlandı, binlerce insanımızın ölmesine rağmen Türk'le Kürt halkını birbirine düşüremediler. F.Gülen eliyle Cihat şuurunu elemine edilmiş akaidi değiştirilmiş düşmanı dost, dostu

düşman olarak gösteren bir yeni din yaratılmaya çalışıldı ama yine olmadı.

Ve ben şahsen bu ülke insanının iç savaş ve bölünme tuzaklarına düşebileceğine kesinlikle inanmıyorum.

Devam etmekte olan terör olaylarının görünür hedeflerinin Huzur ve Güven ortamının sarsıcı bir biçimde ortadan kaldırılması ve toplumsal birlik ve barışa kalıcı hasarlar vermek olduğunu ardındaki hedeflerinin ise hükümet, Cumhurbaşkanı ve Türkiye'nin tüm kazanımları olduğunu düşünüyorum.

Ama son din İslam "Bir masumu öldürmek, tüm insanlığı öldürmek gibidir." Diyerek, öldürmenin, katliamın önünü kesmiş. Alevi felsefesinde de "eline, diline, beline hakim ol" denilerek nefsi ve toplumsal ilişkiler noktasında, bencillikten, kavgadan-çatışmadan uzak bir irade beyan olunarak husumetin toplumsal çatışmaların önü kapatılmıştır.

Tahminim Türkiye ve tüm İslam dünyası

ABD-İsrail ve Batı ile bir büyük savaşa girme durumunda kalacak yeni Armageddon a gün sayıyoruz diyebiliriz.

Tarihi çoğu zaman kötüler bazen iyiler yazar. Öyle inanıyorum ki tarihi artık iyilerin yazma zamanı geldi. Gerçek o ki ,fiziki saldırılarla gerektiğinde devlet silah kullanabilir ama fiziki saldırıların sürekliliği silahla değil, kalemle önlenir, Ne yazık ki fiziki saldırıların temelinde fikri motivasyon olduğunu hep unuturuz. F.Gülenin ardından giden kitleyi ne yapıp edip kazanmamız gerekir. Hapis korkusu cezalandırma korkusu bu kitlede bazı çözümler yaratabilir ama beyinleri yıllar yılı dini motivasyonlu fikri dalgalarla gerçeklerden uzak hayali sahillere sürüklenmiş bu insanlarımızı içine düştükleri girdaptan hipnozdan ancak kalemle kurtarıp, halkımızın değerleri içine katabiliriz.

Bu insanlara düşman olarak değil, kurtarılması gereken birer kazazede olarak bakmamız gerekir. Çünkü bu insanlar dini motivasyonlu fikri dalgalar önünde uyarısız ve savunmasız bırakıldılar. Bilinç gözleri örtüldü. Oysa bilinç, iyi ve kötüyü uzağı ve geleceği görebilen gözdür. Bu konuda onlardan önce suskun kalanlar daha açıkçası bilim adamları sosyologlar,

entelektüeller, siyasetçiler ve en önemlisi diyanet bilinç gözünün işlerliği yönünde bir gayret göstermemiş olmaları dolayısıyla büyük bir vebal taşımaktadır.

Eğer 1999 yılında F.Gülen konusu ile ilgili Ankara Emniyet Müdürlüğüm döneminde yapılmış olan görevlendirme doğrultusunda '**Kişi kendi sözlerinde gizlidir**' değerlendirmesinde bulunarak; bu şahsın bütün kitaplarını, kasetlerini incelemeye değerlendirmeye aldık. Satır, satır, kelime kelime irdeleyerek 1999 tarihli (90) sayfalık raporumuzu hazırlamadan önce şu ürkütücü kanaate vardık:

"Karşımızda; kendini dini söylem ve motiflerle kamufle eden, sosyal-eğitsel görünümü olmakla birlikte, çok geniş siyasi hedefleri bulunan gençlik içerisinde gençlik, sivil-askeri bürokrasiden bürokrat, medya içerisinde medya, iş adamları içerisinde iş adamları halk içinden halk meydana getirmeye çalışan bir yapılanma ve basında da kin, nefret ve öç alma duygularını, kendisine yönelttiği "ben kıtmır" kelimesiyle gizlemeye ve son derece alçak gönüllü-tevazu sahibi görünmeye çalışan yine de ardından gelenlere "cennet, esenlik ve güzellikler, düşmanlarına ölüm ve kabir" vadeden, yalancı kindar ve o nispette de cahil olan ama gerektiğinde kendini ilim

sahibi ve olağanüstü gösterme becerisine sahip, nerede ve hangi hedeflerde duracağı belli olmaya, hitabeti güçlü, karanlık ve o nispette de tehlikeli biri var!

Bu yasal ve legal görünümü, bizce ise “**açık faaliyet gizli hedef üzerine kurgulanmış**” son derece karanlık bu hareket, vakit geçirilmeksizin deşifre edilmeli, liderinin gizli ajandası ne pahasına olursa olsun ortaya konulmalı, yetkili yetkisiz herkes ve tüm halkımız uyarılmalıdır!

Bizim yaptığımıza o zaman ciddi bir anlayışla yönelmiş olsaydı bilim adamları sosyologlar, entelektüeller, siyasetçiler ve en önemlisi diyanet Fetullah Gülen’in Kitaplarını akaidi açıdan değerlendirmeye alsalardı hem siyasetçileri hem halkı hem bürokratları yıllar önce uyarabilir bu tehlike dal budak salmadan akim bırakılabilirdi. Bu hareketle ilgili “**milli inisiyatif kullanımın**” da bulunduğumuzda, yani, devletin gizemine uygun bir devlet refleksi ortaya koyduğumuzda, bu yapının kontrolüne girmiş güç odaklarınca imha edileceğimizi de biliyorduk. Bile bile bu 1999 tarihli raporu hazırladık ve çok geçmeden, bu yapının dinle, imanla, vicdanla bağdaşması mümkün olmayan iftiraları ve devlet içindeki kripto elemanlarının kurguladıkları suçlamalarla görevden alındık, mahkemelerde süründürüldük, gerçek savcı ve hakimlerce beraat ettirildik, buna rağmen aktif görevlere verilmeyerek, hak ve itibar kaybına uğratıldık; sonuçta imha edildik! Yıllar boyu ne arandık, ne sorulduk. Taltif yerine terk edildik. Ama bu durumda bile arkadaşlarımızın ve hepimizin ağzından tek bir cümle döküldü “vatan sağ olsun” dedik!

Keşke 1999 tarihli rapor sonrası bilgimize başvurusaydı. O tarihlerde “Bu tehlike nasıl önlenir?” başlığıyla hazırlayacağımız raporla ve eylem planlarıyla, bu devasa tehlike, bu boyutlara gelmeden önlenebilirdi!

Yine de, bu büyük tehlikenin, çok boyutlu mücadele stratejileri ile bertaraf edebileceğimizi düşünüyorum!

2012 yılında yazdığım “**Terörün Gizli Efendileri...**” başlıklı kitabımda devletimi ikinci kez uyardım!

Kitabımın Mistik yapıları incelediğim 131. Sayfanın biraz ilerisinde yani 136. Sayfada;

b) Mistik Yapılanmalardaki En Tehlikeli Nokta

Başlığının altında şu satırlarla devlet yetkililerini ve halkı Fetullah Gülen hareketine karşı ikinci kez uyarmaya çalıştım.

“Tüm bunlardan öte, mistik yapılanmalar içinde devletçe en tehlikeli olarak algılanabilecek olanı, kanaatimce, Tapınma Tipi Mistik yapılanmalardır! En tehlikeli nokta ise; o yapılanma içerisinde yer alanların, “O ne diyorsa din odur” anlayışı ile inanç önderine yaklaşımları ve inanmalarıdır.

Çünkü bu inanın hemen ardından;

- O ne diyorsa doğru odur,
- O her şeyi bilir,
- O her şeyi görür,
- O her şeyi işitir,
- O bilinmeyenleri bilir ve
- O isterse bir gecede dünyayı değiştirir!

(En yakın müridinin aylar önce söylediği ‘O bize şah damarımızdan daha yakındır! O her şeyi görür, bilir ifadelerini hatırlatmak isterim).

Ve kitabımın 136 sayfasında devamlı şöyle demiştim: “bu gibi yüceltme ve ululama ifadeleri dillendirilir. Fakat tüm bunlardan da öte bu gibi mistik yapılanmaların kimi devletlerce en uç noktadaki ve en dikkat edilmesi gereken olarak görülebilecek olan **sevmekle-tapınmanın, saymakla-ilahlaştırmanın** ayırıcına varamamış kişilerden meydana gelen ve devleti kendilerine reaksiyon göstermeye zorlayabilecek Tapınma Tipi Mistik Yapılanmalar olarak isimlendirebileceğimiz kitabı inanç ve çizgi dışı oluşumlardır!

Bu tip yapılanmalardaki inanç önderlerinin de şu dört ortak noktası bulunduğu düşünülebilir:

a) İnanır göründükleri dinin kutsal kitabını önemsiyormuş gibi görünerek, gerçekte bağlılarını kutsal kitaplar dışında, gaybi temelli, ucu açık masal ve hikaye ağırlıklı bir

inanca yönlendirmeleri,

b) Bağlılarını (avenelerini) kendilerine gaybi konularda kimselerin bilmediği sırların Allah tarafından ilham edildiğine (vah yedilmekte olduğuna) inandırmaları,

c) Daha sonra bağlılarını, konuşma ve davranışlarıyla bir şekilde meleklerle (mesela Cebrail ile) görüştüklerine ikna etmeleri,

d) Bir zaman sonra da, bağlılarını rüyada ya da yakaza halinde peygamberle görüşmekte olduklarına inandırmaları!

Bu durumdaki inanç önderlerini;

- Önce dünyanın en büyük âlimi, müceddidi, mehdisi, Mesihî,
- Daha sonra ismi kutsal kitaplarda avama sarîh olarak açıklanmamış son çağ peygamberi ya da dünyaya yeniden dönmüş İsa,
- En sonunda ete kemiğe bürünmüş bir Tanrı, olarak görmeleri, dünyaya onun gözleriyle bakmaları ve onun sözleriyle nizam vermeye kalkmaları kaçınılmazdır!

Kendilerini yeryüzünde tek seçilmiş ve tek cennetlik zümre olarak görebilecek insanların, yani **'Tapınma Tipi Mistik Yapılanma'** İnanırlarının, inanç önderinin ulvi görünümlü hedef ve ihtirasları için yapmayacakları şey yoktur! (15 TEMMUZ DARBESİ BU GÖRÜŞÜN ÜRÜNÜDÜR.)

İşte ne yazık ki; inanç önderlerini bu gibi ifadelerle, olmadığı ve olamayacağı konumlara oturtan, bir başka ifade ile şirk içine düşen bu gibi Tapınma Tipi yapılanmalar, aynı zamanda dünya genelinde tıpkı terör örgütleri gibi dış güçlerce kullanılmaya son derece müsait yapılanmalar olarak görülmelidir!

Günümüz konjonktürün de, terör örgütleriyle sonuç alamayan kimi devletlerin, hedef devletleri ve yönetimlerini ve diğer yasal kurumlarını, bu gibi yapılanmaları kullanarak ele geçirip, etkileyerek, hedeflerine ulaşmak isteyebilecekleri gözden uzak tutulmamalıdır..." (2012 Terörün Gizli Efendileri, s.136-137 Kripto Yayınları Ankara) Hakkında rapor hazırlandığını emniyet

içerisindeki uzantıları kanalıyla önceden haber alan F.Gülen, 1999 tarihli raporumuzu (19.03.1999) tarihinde gerekli birimlere sunmamızdan 3 gün sonra ülkeden kaçmak zorunda kaldı! Gerçekte ülkeyi apar-topar terk etme sebebi, şahsı ile ilgili rapora devletin nasıl bir tepki vereceğini kestirememesidir!

Oysa daha o tarihlerde emniyette, yargıda, siyasette kelimenin tam anlamı ile kök salmıştı ama buna rağmen yine de devletin hiç beklenmedik bir biçimde harekete geçebileceği endişesinin ülkeyi terk edişinde en önemli rolü oynadığını değerlendiriyorum! Çünkü raporumuzda, son derece tehlikeli ve çizgi dışı gördüğümüz bu harekete karşı, biz de çizgi dışı millî inisiyatif kullanımında bulunarak, değerlendirme bölümünde bu hareketi siyaset, sivil ve askeri bürokrasinin dikkatini çekme ve dinimize büyük zararlar vereceğini bile bile adına şeriatçılık ile özdeşleştirmiş, Şeyh Said isyanı ile de örneklendirerek, hedef tahtasına oturtmaya çalışmıştık.

İşte ileride Yüce İslam dinine çok büyük darbeler vurmaya planlayan bu menhus kişinin, raporumuzun sonuç bölümünde Şeriatçılıkla gündeme getirilmesi sanırım onun en büyük kâbusu, hayal kırıklığı olmuş ve devletin nasıl bir tepki vereceğinin kestirilememesi de ülkeyi süratle terk etmesinin gizli gerekçesi olmuştur!

Bilineceği üzere; suçlu kişiler sürekli "güven" sorunu duyarlar, korkak ve şüpheli olurlar, her an yakalanma, ihbar edilme, hapse atılma endişesi yaşarlar, sürekli tedirginlik içerisinde bulunurlar, en yakınlarına bile güven duymazlar. F.Gülen'in ülkeyi terk ediş olayına bu açıdan da bakıldığında, terk ediş veya daha doğru bir ifade ile 'kaçış' sebebi açıklığa kavuşmuş olacaktır!

Fetullah Gülen ve bağlıları 2000'li yılların başlarında ülkeyi tepeden ele geçireceklerdi.

Aslında Dünya 'Tanrı' rolüne soyunmuş çağdaş Frankeştayn'la karşı karşıya Fetullah Gülen'le ilgili bir sıfat sıralaması

yaptığımızda karşımıza konumu sürekli büyüyen ve şimdilerde paralel /Tanrı rolüne soyunmuş biri çıkıyor!

Bilineceği üzere önce cami hocası, vaiz, sırasıyla eğitime önem veren ve Said-i Nursi'den ilham alan bir sosyal hareket önderi, akabinde dini söylem ve ritüelleri ile ön plana çıkan bir mistik efendi, daha sonra ahir zamanda geleceğine inanılan Mehdi, çok geçmeden Cebrail ile görüştüğüne inanılan, kendi kitapları, kendi dini görüş ve akaidi ile fikhî olan bir peygamber ve şimdilerde Allah'la emreder gibi ve pervasızca dua eden Kainat İmamı...

"Kainat İmamı" tanımı üzerinde önemle durmamız gerektiğini değerlendiriyorum!

Kainat kelimesi ile İmam kelimesi yan yana geldiğinde ve İmam'ın sözlükteki karşılıklarına baktığımızda şu sonuç çıkmaktadır.

"Kainat Hakimi"! Hakim sözcüğüne de sözlükte baktığımızda, karşılık olarak şu tanım çıkmaktadır. Allah!... Böyle olunca da **"Kainat İmamı"**nın gerçek karşılığı şu olmaktadır. **"Kainatın Allah'ı"**!

Yani küçük bir caminin ilk okul mezunu olduğu bile şüpheli olan imamının vaizinin bu gün peygamberlerden üstün ve kimseye tanınmamış bir makama kendini oturttuk **"Kainat İmamlığına"**, **"Kainat Hakimliğine"** daha doğrusu **"Kainatın Allah'ı"** rolüne soyunması ve böyle birinin ardından "O bize şah damarından daha yakın; o her şeyi görür, bilir" diyerek gitmek ve onun emriyle kendi halkını vurur, kendi halkını ezer ve kendi meclisini yıkar duruma gelmek, hangi akılla, hangi vicdanla, hangi imanla izah edilebilir?

Gerçekte, tanrılığa soyunmuş, Allah'a ve dinine ve peygamberine savaş açmış bu kişiyi bana göre Mery Shelley'in 1818 tarihli romanında adı geçen ve insanı yeniden yaratmayı, ölümsüzlüğe ulaşmayı, tanrının yerine geçerek, yaratacağı insanlarla tüm dünyayı teslim almayı düşleyen roman kahramanı Dr. Frenkeştayn'ın güncel ve gerçek versiyonu olarak değerlendirmek ve bundan sonra ona Frenkeştayn olarak hitap etmek, onu gerçek yüzüyle tanımlamak için

yerinde bir tespit olacaktır.

Çünkü tekrar ifade etmek gerekirse F.Gülen sadece Türkiye'yi değil, tüm insanlığı tehdit eden bir çağdaş Frenkeştayn'dır. Öyle ki, beynini teslim aldığı ve sanırım derin bir hipnoza soktuğu insanlığını kaybetmiş yaratıklarla tüm ülkelere hükmetmeye soyunmuş ve "kainat İmamlığı" tanımıyla da Allahlığını ilan etmiş, acilen enterne edilmesi gereken bir çılığandır!

Fetullah Gülen isimli çağdaş **Frenkeştayn'**ın arkasından gidenler de iyi değerlendirilmelidir!

Bu çağdaş ve gerçek **Frenkeştayn'**ın arkasından gidenlerin beyinleri öylesine yıkanmış, öylesine teslim alınmış ki; 15 Temmuz darbe girişiminden bile zerre nedamet duymamakta ve ne acıdır ki bugün halen kendilerini:

- Dine hizmet ettiklerini sanan,
  - Adanmış ve seçkin ruhlar olduklarına inanan,
  - Cennetlik olduklarına kesin gözüyle bakan,
  - Karşılaştıkları ve karşılaşacakları her türlü olumsuzluğu günahlarından arınma vesilesi sayan,
  - Fetullah Gülen'in yakında kendilerini kurtaracağına şüphe duymayan ve,
  - Dünyayı "Kainat İmamı" (Kainat Tanrısı) Fetullah Gülen'in öğretileri doğrultusunda kurtaracaklarına inanan, her yere sızmış, nerede, ne zaman, ne yapacakları belli olmayan oldukça kalabalık bir güruhla karşı karşıyayız!
- Bu tehlike nasıl büyüdü?
Önceleri bu tehlike, hemen herkesçe eğitim ve ahlak ağırlıklı, ılımlı, devletle, rejimle ve her düşünce ve inanç bağlarıyla barışık, dini motifi bir sosyal hareket olarak görüldü; İstihbarat raporları ve algı yöneticileri onu böyle tanımladı!

Kimse daha o tarihlerde istihbaratın bu çılığın kişinin müritlerince ele geçirildiğini, bu gibi raporları hazırlayanların onun adamları olduğunu tahmin edemezdi!...

Ve devletin en üst düzey bürokratından, düz memuruna, siyasetçisinden esnafına kadar hemen herkes bu hareketin önünü açmak için elinden geleni yaptı. Bu harekete şu

veya bu şekilde destek vermenin, ülkenin menfaatine olacağına inanıldı ve ayrıca Allah'ın rızasını kazanmanın da bir yolu olarak görüldü.

Bir zaman sonra cemaatin gücü hissedilmeye başlanınca da, bu yapılanmaya karşı öncelikle bürokrasi ve siyasette, daha sonra da her alandan korku ve menfaat eksenli kayışlar akabinde de şirin görünme ve menfaat umma yaklaşımları başladı. Ve bu durum hareketin mecrasının daha da gelişmesine ve derinleşmesine neden oldu!

Ve daha sonra ülkede bu cemaate karşı derin suskunluk adeta bir a'raz halini aldı ve bu günlere gelindi.

Bu yapılanmanın önünü "CIA açtı" demek, bana göre son derece başarısız bir istihbarat teşkilatı olan CIA'ya bilerek veya bilmeyerek önem atfetmenin ötesinde, bence bir gerçek payı yoktur.

ABD'mi **Fetullah Gülen** hareketini kullandı, Fetullah Gülen mi ABD'yi kullandı sorusuna verebileceğim cevap; "Daha çok F.Gülen ve bağlıları ABD ve CIA'yı kullanmıştır" olacaktır"

Gerçekte bu meşum hareket, dünyayı her yol ve yöntemi kullanarak teslim alma insanları ve inançlarını F.Gülen'in öğretileri doğrultusunda değiştirme, yönetme, Allah'a açıkça meydan okuma ve F.Gülen'in ilahlığını onama ve onatma hareketidir! Bir diğer boyutuyla **BİR BEYAZ YAKA İSTİLA HAREKETİDİR!**

Yani bu tüm dünyaya yayılmış lanetli hareketi bilinen terör örgütleri ile aynı kefeye koymak, bu büyük istila hareketini bilerek veya bilmeyerek hafife almak anlamı taşır.

Bu hareketi bertaraf etmenin öncelikli yolu, bu hareketi çok iyi irdelemek, çok iyi tanımlamak ve çok iyi tanıtmaktır. Bu hareket tüm insanlığa ve değerlerine karşı harekete geçmiş, son derece tehlikeli son derece acımasız, son derece pervasız ve az önce de ifade ettiğim gibi insanlık tarihinde ilk defa görülebilen bir beyaz yakalı istila hareketidir.

Tanrılığa soyunmuş bu çağdaş Frenkeştayn ve sevenleri mutlaka durdurulmalı ve bu konuda yeni mücadele yöntem ve stratejileri oluşturulmalıdır.

Ve yıllar yılı bu hareketi gözlemleyen biri olarak yeni mücadele yöntem ve stratejileri oluşturmanın şahsın zor olmadığını düşünüyorum. Çünkü bu hareketin ve F.Gülen'in üzerinde çalışılması gereken **HASSAS NOKTALARI** var.

Geç kalındığı takdirde, bu gün Türkiye'nin içerisinde oluşan darbe dalgalarının, yarınlarda ülke dışından gelebileceğini, yani darbelerin merkez üssünün Türkiye dışında oluşacağını değerlendirmekteyim .(fiili dalga).

Sonuç olarak, bu yapıyla sadece hukuk boyutuyla mücadele etmek, mensuplarını hapisanelere doldurmak, iş akitlerini fesh etmek mücadelenin sadece bir boyutu. Bu boyutla mücadele esas alınır, bu hareket çözülme yerine, kader birliği noktasında yeniden etkin dirilme gösterebilir, istila kaldığı noktadan start alabilir!

ABD F Gülen'i Türkiye'ye Teslim Eder mi.

Edebileceğini düşünüyorum ama bu teslimat tabut içinde olursa kimse şaşırılmamalıdır.

ABD yetkililerinin Türkiye ABD ilişkilerinin geleceğini Gülenin iki dudağının arasına bırakacağını düşünmüyorum. Sağ salım gelen bir F.Gülen'in Türkiye'de neler konuşacağını kimse kestiremez. O yüzden F.Gülen verilirse ancak bir şartla verilir. Hastalığı sebebiyle(eks) olmuş bir durumda yani tabut içinde gönderilebilir diye düşünüyorum.

Çekirdek Kadroyu verebilir mi. Çekirdek kadronun bir kısmını diğerlerinin ABD ile yapabilmeleri muhtemel suçlayıcı açıklamaları tekzip için elinde tutacağını düşünüyorum.

ABD ve dümen suyunda giden Türk düşmanları şunu bilmiyorlar.

Bu ülke insanının mayasında kan-kin yok.

SES BAYRAĞIMIZ TÜRKÇEMİZ ÜZERİNE

Talat SARAL

Dünyaca ünlü öncü bilim adamı ve Türkçe sevdalısı rahmetli Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu'nun deyimiyle "Ses Bayrağımız" "Güzel Türkçemize saldırıların ardı arkası kesilmiyor. Bunların büyük bir bölümüne özellikle genç kuşaklarımızın (genelde farkında olunmayarak) aracılık etmesi ayrı bir üzüntü kaynağıdır. Dil kirliliği dediğimiz ve aslında uluslararası arka planı da olan bu sinsî girişimlere karşı; başta Türk Dil Kurumu, eğitim kurumları ve ailelerimiz olmak üzere, kamu-özel tüm kurum ve kuruluşlarımızın çok duyarlı olması ve milletçe geleceğimiz olan dilimize sahip çıkması kaçınılmazdır.

Kayıp

Önce, saldırılar karşısında genel bir şikayeti ve ilgisizliği (aslında bilinçsizliği) çok acı bir biçimde dile getiren, yakın geçmişte bir dostumdan aldığım "kayıp" rumuzlu aşağıdaki e-postayı sizlerle paylaşmak isterim. "... Yazanı kadar sizin de yüreğinizi acıtıyorsa; lütfen tüm tanıdıklarınıza göndererek, varlığımızın göstergesi dilimiz, Türkçe'miz için siz de bir katkıda bulununuz" notu ile gelen bu çok anlamlı ileti, konumuzla da tam örtüşüyor. "ARIYORUM: Karaman oğlu Mehmet Bey'i arıyorum. Göreniniz, bileniniz, duyanınız var mı?"

Bir ferman yayınlamıştı: (13.5.1277) 'Bu günden sonra divanda, dergahta, bergahta, mecliste, meydanda, Türkçe'den başka dil konuşulmaya' diye, hatırlayanınız var mı? Dolanın yurdun dört bir yanını, çarşısı, pazarı, köyü, şehri, fermana uyanınız var mı?

Nutkum tutuldu, şaşırdım merak ettim, dolandığınız yerlerdeki Türkçe olmayan isimlere, gördüklerine, duyduklarına üzüleniniz var mı?

Tanıtımın demo, sunucunun spiker, gösteri adamının showman, radyo sunucusunun discjockey, hanım ağanın first lady olduğuna şaşırmanız var mı? Dükkanın store, bakkalın market, torbasının poşet, mağazanın süper/hiper-gros market, ucuzluğun damping olduğuna kanmanız var mı?

İlan tahtasının billboard, sayı tabelasının skorboard, bilgi akışının brifing, bildirgenin deklerasyon, merakın/uğraşın hobby olduğuna güleniniz var mı?

Bırakın eli, özün bile seyrek uğradığı, beldelerin girişinde welcome, çıkışında good-bye okuyanınız var mı?

Korumanın/muhafızın body-guard, sanat ve meslek pirlilerinin duayen, itibarın/saygınlığın prestij olduğunu bileniniz var mı?

Sekinin/alanın platform, merkezin center, büyüğün mega, küçüğün mikro, sonun final, özlemin/hasretin nostalji olduğunu öğreneniniz var mı?

TÜRKÇE

konuşmak

İş hanımızı plaza, bedestenimizi galeria, sergi yerlerimizi center room/show room, büyük şehirlerimizi mega kent diye gezeniniz var mı?

Yol üstü lokantamızın fast-food, yemek çeşitlerimizin mönü olduğu yerlerde, hesabını adisyon diye ödeyeniniz var mı? İki katlı evinizi dubleks, üç katlı komşu evini tripleks, köşklerimizi villa, eşliğimizi antre, bahçe çiçeklerini flora diye koklayanınız var mı?

Sevimlinin sempatik, sevimsizin antipatik, vurguncunun spekülatör, eşkiyanın mafya, desteğe (bilemediniz koltuk çıkmağa) sponsorluk diyeniniz var mı?

Mesireyi/kır gezintisini picnic, bilgisayar computer, hava yastığını air-beg, pekalayı oluru okey diye söyleyeniniz var mı?

Çarpıcı/önemli haber flash haber, yaşa varol sevinçleri oley oley, yıldızları star diye seyredeniniz var mı? Vırvırık dağının tepesindeki köyde, cafe-show levhasının altında, acının da acısı, neskaaaave içeniniz var mı? Toprağımızı, bayrağımızı, inancımızı çaldırmayalım derken, dilimizin çalındığını, talan edildiğini, özün el diline özendiğine içi yananınız var mı?

Masallarımızı, tekerlemelerimizi, şarkılarımızı türkülerimizi, ninnilerimizi kaybettik, Türkçe'miz elden gidiyor, dizini döveniniz var mı? Karaman oğlu Mehmet Bey'i arıyorum, göreniniz, bileniniz, duyanınız var mı? Bir ferman yayınlamıştı... Hayal meyal hatırlayıp

da sahip çıkanınız var mı?.."

Sonuç olarak; dil konusunda ağlanacak halimiz için, bilmem ki söylenecek başka söz var mı?

Deyimlerimizde dil kirliliği

Yukarıda sıralanan çok haklı genel eleştirilerin bulduğumuz tipik başka örnekleri de şöyle:

Sporcu "yarışa başlar", yarışta "start almaz".

Oyuncu "korner atma" yerine "köşe vuruşu" yapsa gol olmuyor mu? İşletmenin yerleşmiş "faaliyet karı"ını neden "operasyonel kar" yapıyoruz?

Güzelim "nakit akışı" neden "cash flow" olsun?

"Sermaye piyasaları"ımızı niçin "kapital marketler"e çeviriyoruz?

Firmaların "hizmet merkezi"ni hangi amaçla "servis center" yapıyoruz?

"Alışveriş merkezi"ni "shopping center"e dönüştürünce müşterileri artıyor mu? Yabancılarla "ortak yatırım" değil de "joint venture" yapınca, iş çok daha mı karlı oluyor?

Ekonomide "resesyon" yerine "durgunluk" olunca piyasalar daha zor mu açılıyor?

Şirketlerin "iş planı" yerine, niçin "business plan"ı kullanıyoruz?

Borçları "konsolide etmek" yerine "uzun vadeye yaymak" daha güzel değil mi?

İşletmelerde neden "auditing" yapıyoruz da "denetim" yapmıyoruz?
Dövizin "votalite"sine "oynaklık", altının "trend"ine "seyir/eğilim" desek kriz mi olur?

Bütün bunları yapınca, "küresel sermaye" yerine "globalleşen kapitalizm" bizlere bolca ödül/ madalya mı veriyor?

Bilgisayardaki yazıdan "print" almak yerine "çıktı" alsak günaha mı gireriz?

Tertemiz "veri tabanı"mız varken, ne diye elin "database"ini kullanalım?

"Online işlem"e dilimizin güzelliği için "tele işlem" dersek hatlar mı karışır?

Tv için "digital yayın" oluyor da neden "sayısal yayın" olmuyor?

Tıpkı "sayısal loto"da olduğu gibi...

"Tıp dergisi" varken niçin "medical magazin" okuyalım? Doktora "operasyon" yerine "ameliyat" yaptırırsak, daha mı pahalı olur?

Doktorlar "konsültasyon"u unutup hastalığa "ortak tanı" koysa, hasta küser mi?

"Hipertansiyon"u olan hastanın "yüksek tansiyon"u daha zararlı mıdır?

"Depresyona giren" adam "bunalıma girse" kurtarılamaz mı?

"Transplantasyon" tutkusu "organ nakli"ni niçin önlesin?..

"Kıraathane"den bozma "kahvehane"imizi ve "kahve"imizi bir de "cafe" ile neden hançerleyelim? Yetmezmiş gibi, bunlara ayrıca niçin "internet cafe" kurşunu sıkalım?

Hani, nerede Türk kahvesinin 40 yıllık hatırı?..

Tercüman "simültane" yerine "anında" çeviri yapamaz mı?

Benzini "doldur" değil de "full yap" deyince daha mı ucuz oluyor?

Sanatçının "imaj yapıcısı"na neden "imaj maker" diyelim?

Çocuklara "tolerans" yerine "hoşgörü"

gösteremez miyiz?

Mankenin "transparan" giysisi "saydam/şeffaf" olamaz mı?

Politikacılarımız "konsensüs" yerine "uzlaşma/mutabakat" sağlayamazlar mı?

Nakliyeci "transport" değil de "taşımaya" yapsa kamyonu mu devrilir?

Açık oturumda "panelist" değil de "konuşmacı/tebliğ sunucu" söz alsa, dinleyeni olmaz mı?

Atatürk ve Türkçemiz

Büyük önderimizin her alanda olduğu gibi, dilimizin gelişmesi konusunda da çok büyük çabaları olmuştur. Atatürk Devrimleri'nin başında elbette dil/alfabe devrimi gelir. Gazi Mustafa Kemal'in şu söyledikleri, O'nun Türkçemize sahip çıkmada, bize çok önemli bir vasiyeti olarak kabul edilmelidir:

"Türk Dili, Türk Milleti için kutsal bir hazinedir. Çünkü Türk Milleti geçirdiği sayısız sarsıntıların içinde ahlakının, erdemlerinin, gelenek ve göreneklerinin, hatıralarının, kısaca kendi milliyetini oluşturan her şeyin diliyle korunduğunu görüyor. Türk Dili, Türk Milleti'nin yüreğidir, hafızasıdır."

Atatürk, 2.9.1930 tarihinde Sabri Maksudi Arsal'ın "Türk Dili için" isimli eserine yazdığı kitabede dil ile milli mevcudiyet arasındaki bağı şöyle izah ediyor: "Milli his ile milli dil arasındaki bağ çok kuvvetlidir. Dilin milli ve zengin olması, milli hissin inkişafında başlıca müessirdir. Türk Dili, dillerin en zenginlerindenidir. Yeter ki bu dil şuurla işlensin. Ülkesini, yüksek istikbalini korumasını bilen Türk milleti, dilini de yabancı diller boyunduruğundan kurtarmalıdır."

Son Söz :

Zorunlu olmadıkça kullandığımız her yabancı sözcük, Türkçemize atılmış bir ok gibidir. Dilimizi yaralayan değil, koruyan ve geliştiren olalım. Çünkü ulsal birliğimizin ve dirliğimizin devamı, "Ses Bayrağımız" dilimize bağlıdır.

(Gelecek sayılarda konu ve önlemler üzerinde duracağız.)

OFSEFA ÇAY
Çayın Sefasını Sürün

ÇAYIN
SEFASINI SÜRÜN

ONLINE SATIŞ SITEMİZLE HİZMETİNİZDEYİZ

www.cayreyonu.com

Davut ÇAKIROĞLU

MHP Ortahisar Meclis
üyesi Gurup Bşk.

COĞRAFYA, ARİSTOKRASİ ve

SARALLAR

“Coğrafya kaderdir” der İbni Haldun. Aristokrasi ise bir mirastır. Bu mirasın sınırlarının en temel belirleyicileri; kader ve kişisel/grupsal reflekslerdir. Kader kelimesinin sözlükteki karşılığı, ölçüdür. Kişisel/grupsal refleksler bu ‘ölçü’nün miktarı ve var oluş süresinin en temel belirleyicisidir.

Tahmini 1700’lerde Of bölgesine yerleşen Sarallar, coğrafyanın kaderinin hem ortağı hem de şekillendiricisi olarak bölge tarihinde, diğer aristokrat aileler gibi yerini almıştır.

Dünya tarihinde birçok ülkenin muhafazakar, tutucu ve az gelişmiş toplulukları, mecburiyetleri bir kenara bırakırsak, daha çok coğrafyalarının iç ve uzak bölgelerini tercih etmişlerdir. Daha sosyal, üreten ve gelişmeye açık olan insanlar ise deniz kıyılarını... Sarallar da bu ikinci grup gibi kendilerine, sahili ve Solaklı Vadisi’ni yerleşim alanı olarak

seçtiler. Bu akılcı tercih, onların hem yönetime hem gündelik ülke gerçeklerine ve ihtiyaç duydukları her şeye daha çabuk ulaşmalarına vesile oldu. Şöyle ki 133 yıldır belediye yönetimi ve halka hizmeti bu ailenin seçkin kişileri sağladı.

Coğrafya kader yazsa da doğru yer, doğru zaman, doğru tercih gerektiren başarı tesadüfi değildir.

Aynı zamanda “üst sınıf, yani gücü, güç vasıtalarını kontrol eden seçkin insan” manasına da kullanılan “Aristokrasi”, bu insanlardan meydana gelen bir grubun hakim sınıf olarak devleti idaresidirde. Plato’nun (Eflatun), “Cumhuriyet” adlı eserinde hayal ettiği ideal rejimdir. Sanırım bizim coğrafyamıza da Helen/Yunan kültürü ile gelmiş bir yaşam biçimi. Arthur Schopenhauer’a göre üç kaynağa dayalı üç tür aristokrasi vardır ve üçüncü en doğru olanıdır. Birincisi yaş, ikinci kıdem ve üçüncü ise akıl ve bilgi. Sanırım Sarallar, bu

üç evreden de geçip en doğru olanı kendi yaşam biçimleri haline getirmiş olmaları ki hem bir değer olan hem de değere değer katan birçok ferdi ile hayatın her alanında karşımıza çıkmaktadır.

Bu tür aristokrat aile yapılarının en eleştirilesi yanları, kapalı bir müesseseye olmaları bana kalırsa. Çünkü aristokrasi içine kolay girilemeyen kapalı bir müessesedir. Günümüz koşullarında bu hal eskiye nazaran esneklikler göstermektedir. Biz ve ötekiler (eyhali), yani ahali, yerli halk ve seçkinler. Bu düşünceden ötürü uzun yıllar yakın akraba evliliği ve birbirine denk görülen aileleler arası evlilikler sıkça görülmüş ve aristokrasi kendi içine hapsolmuştur. Yapının bozulmaması adına gösterilen mukavemet, topluluğun bireylerini, yaşadıkları topluma uzak, soğuk görünümü hale sokmuştur. Oysa bu sert ve soğuk görünümün altında tanıdığımız nice yumuşak ve sıcak yürekli insanlar vardır. Bölgede uzun zaman süregelen aristokrat yaşam şekli, monarşi ile benzerlik gösterse

de monarşideki gibi tek kişinin keyfince hüküm sürülmesine imkan vermez. Çünkü bir seçkinler yönetimidir aristokrasi. Ve her birey ile temsilcisi oldukları aristokrat sınıf, farklı egolara tekabül eder aynı zamanda ve bu egoların uzlaşmasına. Bu durum, Sarallar'da olduğu gibi bölgede hüküm süren diğer aristokrat aileleler için de birebir aynıdır. Ego yaşamak ister ve elindeki varlık, yaşamı için bir araçtır. Sunum, ikram olmazsa olmazdır yaşam biçimlerinin dün olduğu gibi bugün de. Bu yüzden büyük ailelerden söz edildiğinde ne kadar hanedan ve cömert oldukları, isimlerinden önce zikredilir.

Her şeye rağmen hayat, o kıyısında yaşam kurmaya çalıştığımız nehirler gibi kendi debisinde, kendi bildiğince akar gider. Ve biz insanlar, yani ötekiler ve bizim gibiler, insan nehirinin yatağında akıp denizinde birleşiriz. Biz ötekiler oluruz ötekiler de biz... Tabii bilip anlayan algılayan fark eden ve hayata aktarabilenler için.

Semahat SARIALIOĞLU

Of belediyesi Eski başkanlarından, Karadeniz'in ilk kadın belediye başkanı Semahat Saralioğlu kimdir. Sizi daha yakından tanıyabilir miyiz?

Ben aslen Artvinliyim.

Turgay SARIALIOĞLU'nun eşi; Hakan, Bülent ve Ayça'nın annesi,

OF'a 27 yıl belediye başkanı olarak hizmet etmiş İsmail Sefa SARIALIOĞLU'nun da geliniyim. Artvin Erkek öğretmen okulu mezunu, sınıf öğretmeniydim. İlk görev yerim Of'tu. Tayinim Artvin'e çıktıktan sonra, Turgay Saralioğlu'yla tanıştım ve evlenme kararı aldık sonra yeniden Of'a yerleştik. Kısa süreli Ankara tecrübesinden sonra çok sevdiğim öğretmenlik görevimi bırakmak zorunda kaldım ve tekrardan OF'a yerleştik.

O yıllardaki ,Of yaşadığınız ve faaliyetleriniz hakkında bizleri bilgilendirir misiniz.

1974'te, eski Belediye başkanımız Süleyman Saralioğlu'nun da kurucularından olduğu SODEP'in kadın kollarını, ailemizden bir çok ileri gelen Bayanları da içine dahil ederek, kurmuş olduk. Lakin bu konuda yeterli katılım elde edemediğimiz için ve siyaseti dönemin koşullarında, kadınlar arasında yaygın hale getiremediğimizden faaliyetlerimizi sonlandırmak zorunda kaldık. ((siyasete girmem başlamam bu süreçle başladı) Her nedense mensubu olduğum partinin kadın kolları günümüzde bile yeteri kadar faaliyet gösteremiyor.

Sosyal hayata yönelik ne gibi çalışmalarınız oldu?

Halk eğitimde kadınlara yönelik cüzzü miktarda etkinlikler başlamıştı. Akabinde pratik sanatın açılmasına öncülük yaptım. Bu süreçte bölümleri çoğaldı. Halka sevdirmek için giyim ve yemek atölyeleri kurduk. Bu Atölyelerde üretilen ürünler halka sunulmak üzere satışa çıkartıldı. Bu faaliyet dönemin bölge kadınlarına sunulan ve onları sosyal hayatın bir parçası haline dönüştürecek güzel bir organizasyondur. Bu çalışmalarımız Of'umuzda Kız Meslek lisesinin ayağının atılmasına vesile oldu. Lakin süreçte açılan İmam Hatipler, bölge haklı üzerinde bu iki kurumu yarıştırmaya hale geldi. Süreç içerisinde, bu okulumuzun etkinliğini arttırıcı bölümler açılmasına yardımcı olsak ta maalesef bu okullarımız, zaman içerisinde idarecilerin etkisizliği ve bilinçsizliği yüzünden yıldan yıla eriyerek kapandı ve çok programlı lisenin bir parçası haline geldi. Bu arada sosyal yardımlaşma projelerinde ve derneklerdeki faaliyetlere katılıyorum faydalı olmaya çalışıyorum. Etrafımdaki ihtiyaçlar, hastalar, öğrencilerle ilgileniyorum. Ailemize ait vakıf aracılığıyla da yüksek okullarda okuyan öğrencilere yardım yapılmasına vesile oluyorum.

Eski bir öğretmen olarak, eğitimle ilgili sosyal sorumluluklar üstlendiniz sanırım?

Önce, Of merkez ilköğretim sonra Şehit Ali Bulut ve daha sonra da Mikat SARIALIOĞLU İlk Öğretim okulunun Okul Aile Birliği başkanlığını yaparken, kaymakamlık insan hakları kurulunda da üyeydim. Mağdur ve muhtaç vatandaşlarla kaymakamlık arasında köprü kurarak yardımlar yapılmasına vesile oluyordum ve halen daha oluyorum.

Belediye başkanlığı süreciniz ?

1994 yılına gelindiğinde Of belediyesi Meclis üyesi oldum. Bu göreve gelmeyi çok daha önce de istemiştim lakin etrafımız en başta da Ailemiz buna hazır değildi.

Peki belediye başkanı olma sürecinde karşılaştığınız zorluk yada engeller oldu mu?

Belediye başkanlığı sürecinde hiç bir sıkıntı yaşamadım. Aksine Süleyman Saralioğlu'nun ölümünden sonra meclis üyeleri tarafından seçildim. Bu süreçte of ilçesinde ve köylerindeki vatandaşlarla iyi ilişkiler içerisindeydik. Olumlu tepkiler alıyordum. Fakat daha önce de belirttiğim gibi, bölge henüz kadının bu tarz bir faaliyet içerisinde olmasına tam anlamıyla hazır değildi. En başta da eşim. Kendisi bu göreve talip olmamı istememişti. Bu sürece, kendimi ona kabullendirerek başladım. Kısa geçen başkanlığımda kalıcı çok dost edindim. Esnafla bağlantılarım kesilmedi. Her zaman onların başkan ablalarıyım.

Bir kadın olmanız ve aynı zamanda kadın bir belediye başkanı olmanız hasebiyle, sizin

gözünüzden, döneminiz kadınlarının temel problemleri nelerdi. Bunları gidermek için nasıl faaliyetler içerisinde bulundunuz?

Kadın, para kazanma dışında, evin tüm işleriyle ilgilenen kişiydi. Lakin zaman zaman içerisinde eve giren pasta dilimindeki azalma, kadının ev ekonomisine katkısını da kaçınılmaz kıldı. Lakin bu aşamada da kadının yöremizde yapabilecekleri maalesef sınırlı ve de çevre baskısı altında kendini gösterememekteydi. Tabuların yıkılması gerekiyordu. Bu dönemde el becerisi olan kadınlara karşı yaklaşımımız ve onları teşvik edici icraatlarımız oluyordu. O kişilerle temas kurup, bu becerilerini, nakış-dikiş vb. İşleri bir dükkan içerisinde yapıp yapamayacaklarını sorguluyor, bu becerileriyle ev ekonomilerine bir katma değer kazandırabileceklerini aktarıyordum. Bu söylemlerimiz, bu ihtiyacı omuzlarında yük olarak hissedenlere cesaret verdi ve yaklaşık 20 kişiyi Of çarşısında dükkanlara yerleştirerek çalışmalarına vesile oldum. Bu sayede, becerilerinden ekonomik gelir sağladılar, çocuklarını okuttular ve bu konuda başka kadınlara da benzer faaliyetler içinde bulunabilmeleri için örnek oldular, farkındalık yarattık. Evinde bunu yapan hali hazırdaki insanlara da yol göstermiş olduk. Bu o dönem için büyük bir yenilikti.

Peki bu soru bağlamında, daha özele inip, ailemizin kadınlarının sizin döneminizdeki problemleri veya sizin problem olarak gördükleriniz nelerdi.?

Ekonomik açıdan değerlendirsem, Aristokrasinin etkisinde kalmaları, ailemizin kadınlarının en büyük problemydi. Çalışma veya ekonomik hayata katkıları maalesef bu baskının altında çok gelişemedi. "Ağa torunu-kızı-gelini "olma etiketi", "Acaba ne derler?" sorusunun etkisinde kalarak kendilerini gösteremediler. Bunu besleyen temel nitelik te yine eğitim eksikliğinden geçiyordu.

Peki bugün hala daha bu problem devam ediyor mu sizce ?

Okumuş ve meslek sahibi olanlar bu konuda mesleklerini yapmakta hevesli, anneler bilhassa kızlarını okutma çabasındalar. Okuma oranları artınca, çalışma alanları oldu. Şimdi sosyal güvenceli işlerde çalışıp evlerine katkıda bulunuyorlar.

Günümüzde halen siyasetle of yardımlaşma vakfıyla ilgileniyorsunuz. Ofumuzun eski ve deneyimli bir belediye başkanı olarak , Of'ta görmüş olduğunuz temel problemlerin nelerdir sizce?

Aktif olarak, CHP'nin komisyon üyesi, Camii yaşatma kurulu başkanı ve Of yardımlaşma

vakfıyla ilgileniyorum. En temel problem olarak, gençlerin işsiz olmasını görüyorum..! Fakülte mezunu gençler bile kahvelerde. Gençlere yönelik, onları yönlendirecek hiç bir faaliyet yok. Çok güzel bir tuzak kurulmuş durumda. Gençlerin, sözde "X köyü Yardımlaşma Derneği" gibi lokallerde vakitlerini lüzumsuzca harcayarak uyuşturulmasına göz yumulmakta.

Ayrıca, eğitim sistemindeki değişimler, çocukların küçük yaşta okuldan uzaklaşmasına vesile oldu. Of'umuz özelinde bunu değerlendirirsek, 4.sınıftan sonra aileler, çocuklarını sübyan mekteplerine göndermeye başladılar. Dolayısıyla Of'umuzda sübyan mekteplerinin sayısı hiç olmadığı kadar fazla artmış durumda. Bunu ciddi bir problem olarak görmekteyim.

Kadınlara yönelik Çözüm önerileriniz ?

Her yerde duyuyor ve okuyoruz. Büyük metropollerdeki Belediyeler, kadınlara yönelik, spor, el işi, vb faaliyetler yapabilecekleri, yine kadınların ürettikleri ürünleri satıp paraya dönüştürebilecekleri yerler oluşturmakta. En azından Of belediyesi de, haftanın bir günü, Pazar niteliğinde, bu tarz üretim yapan kadınlara bir fırsat vermek için yer göstermesi ve standlar açması, bölge kadınlarını ekonomik hayata çeken, teşvik eden bir nitelik taşıyacaktır. Çalışmanın hiç bir zaman ayıp olmadığını, aksine kadının ekonomik özgürlüğünün olmasını istiyorum. Ürettiğini paraya çevirmesinden yanayım.

Dergimiz sizlere daha önce ulaşmadığı için, yayınları hakkında yorum yapmanız pek mümkün değil ama bir öneriniz veya beklentiniz olsa, SARAL AİLESİ dergisinde neleri görmek veya hangi beklentilerinize cevap vermesini isterdiniz.

Geçmiş, geleceğin aynasıdır .Bu bağlamda tarihe not düşmüş, Geçmiş zamanda yaşamış, halka, bölgesine mal olmuş aile fertleriyle ilgili yazılar ve onları genç kuşaklara tanıtacak bilgiler paylaşılmasını, aile tarihinden kesitlerin gerçek kaynaklara dayandırarak aktarılmasını isterim. Ayrıca kadınlara ve kadınların gelişimini teşvik edici yazıların artmasını dilerim.

Zaman zaman gençleri birbirleriyle tanıştırmalı. Bir aile etkinliği ile kaynaşma sağlanabilir. Gençlik atasını öğrenmeli ki sahip çıkmalı. Çok dağınık geniş bir ailemiz var. Ben de bu aileye gelin olmanın onurunu ve gururunu taşıyorum.

Bana bu fırsatı verdiğiniz için Saral Ailesi dergisi mensuplarına teşekkür ediyorum.

Şeref SARAL

1963 Trabzon-Of (Cumhuriyet mahallesi) doğumludur. İlk,orta ve lise öğrenimini Of'ta tamamlamıştır. 1991 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi Fatih Eğitim Fakültesi Kimya Anabilim Dalı'ndan mezun olmuştur. Mezuniyetinin ardından 1995 yılına kadar İstanbul'da özel sektörde (kimya sanayi) çalışmıştır. Kısa bir dönem ticaretle meşgul olmuştur. 1995 yılında Milli Eğitim Bakanlığının atama kararıyla Konya-Ereğli Kutören İlköğretim Okulunda Öğretmenlik görevine başlamıştır. Halen Antalya Manavgat Yavrudoğan Ortaokulunda Öğretmenlik mesleğine devam etmektedir. Evli ve üç çocuk babasıdır.

10 KASIM'I DOĞRU ANLAMAK

"Biz Hindistanlılar yüzyıllardır Tanrı'ya İngiliz zannederdik. Ta ki Mustafa Kemal onları Çanakkale'de mağlup edene kadar".

Bu sözler öz vatanlarında yaklaşık 200 yıl İngiliz sömürgesi altında yaşayan ve daha sonra Mustafa Kemal Atatürk'ün Kuvva-yı Milliye'sinden ilham alarak başlattıkları bağımsızlık mücadelesiyle İngilizleri topraklarından söküp atacak olan Hindistan milli direniş hareketi lideri "MAHATMA GANDHI" ye ait. Ne eksik, ne fazla.

Onlar köleydiler. Zira köleler için;
- düşünmek yasaktı...
- fikir yürütmek tehlikeliydi...
- bağımsızlığın hayali bile affedilmezdi...

Hadi bağımsızlığı hayal ettin diyelim, bu güne kadar üzerinde güneşin batmadığı Büyük Britanya imparatorluğunun sömürge kuvvetlerini topraklarından kovabilmek hangi millete nasip olmuştu ki? Dünyada bir örneği yoktu bunun.

Bir yerlerden başlamak lazımdı ama nasıl?

Asırlarca İngiliz sömürgesi altında yaşamak kolay değildi. İliklerine kadar sömürülmek dayanılır gibi değildi. Hele hele Hindistan'dan çıkartılan yüzbinlerce ton altın, gümüş, elmas, demir, bakır, alüminyum gibi kıymetli madenlerin gemilerle İngiltere'ye taşınıp durması katlanılır gibi değildi. Üzerinde güneşin batmadığı Büyük Britanya imparatorluğunun böyle kurulduğunun farkına varılmaya

başlanmıştı artık. Biraz geç kalınmış olursa da.

Bir kıvılcım, bir işaret bekleniyordu. Zira bu böyle devam edemezdi.

Ve yıl 1919... Yeryüzündeki köleliğin zincirlerini kıracak olan o büyük adam tarih sahnesine çıktı...

Sarı saçlı mavi gözlü adam, dünyayı yeni baştan dizayn edecek olan o büyük parolayı söyledi.

"YA İSTİKLAL YA ÖLÜM"

Beklenen işaret fişeği Anadolu'dan ateşlenmişti artık. O büyük parolanın sosyolojik kodlarını çok iyi analiz eden Mahatma Gandhi halkına dönerek, "Türk'lerin Anadolu'da başardığını bizde Hindistan'da denemek zorundayız, bana güvenen ardımdan gelsin" sözleriyle bağımsızlık mücadelesini başlatacak ve 1947 yılında sömürge Tanrılarını Hindistan topraklarından söküp atmayı başaracaklardı.

Yalnızca Hindistan mı? Elbette hayır.

- Pakistan,
- Mısır,
- Libya,
- Cezayir,
- Tunus,
- Fas,
- Venezüella,
- Küba,

ve diğerleri Mustafa Kemal'in yolunu

izleyerek Fransa, İtalya, Almanya, İspanya, Belçika'yı ait oldukları topraklara yani yaşlı Avrupa'ya geri gönderecekti.

Bütün bunlar senin sayende oldu Atam. Bunu ben değil tarih söylüyor zaten.

Başta müslüman ülkeler olmak üzere yeryüzündeki mazlum milletlere bağımsızlığın erişilmez hazzını tattıran 20.yüzyılın tartışmasız en büyük liderine selam olsun.

Bir kahramanı överken başka bir kahramanı yermek gerekmiyor.

Bir kahramanı anlatabilmek için herhangi bir siyasi partinin ideolojik penceresinden bakmak gerekmiyor.

Bir kahramanı anlatırken beşeri, vicdani ve tarihi realiteleri alt üst edip ütöpik, hayali ve sanal kahramanlar yaratmak gerekmiyor.

Nice kahramanlar vardır;

- İslam'a hizmetleri kıyamet'e kadar unutulmayacak olan "Hz Hamza, Hz Ömer, Hz Ali" gibi...

- Anadolu kapılarını Türk'lere sonuna kadar açan "Sultan Alparslan" gibi...

- Ortaçağı kapatıp yeniçağı açan "Fatih Sultan Mehmet Han" gibi...

- Ulusunun makus talihini değiştirip tükenişten dirilişe, dirilişten

uyaniş,uyaniştan şahlaniş götüren
"Mustafa Kemal Atatürk" gibi...

Böyle bir kahramanı anlatabilmenin zorluklarını iliklerine kadar yaşayan bir eğitimci olarak, kelimelerin anlamlarını ters yüz etmeden, atlamadan, eklemeyen, uydurmadan,onu en güzel şekilde ifade edebilmenin ancak gerçek tarihçilerin altından kalkabileceği bir iş olduğunu biliyorum.

Öyle ya;

- " Artık Türk'lere tanrı bile yardım edemez" inanışının tüm dünyaya dalga dalga yayıldığı,
- İstanbul' un işgaline tanıklık etmek isteyen Avrupa'lıların gemi acentelerinde aylar öncesinden rezervasyon yaptırdığı,
- Herşeyin bitti zannedildiği kör olasıcı bir devrin alacaşağında,
- 1919 yılının 19 Mayıs'ında,
- sen kalk köhne Bandırma vapuruyla Samsun'a çık,milleti örgütle ve ölüm kalım mücadelesi başlat;
- tüfeksiz...
- cephanesiz...
- kaputsuz...
- potinsiz,
- kumanyasız...
- atsız...
- süvarisiz...
- topsuz...
- tüfeksiz...

- tayyaresiz...

bir milletten 7 düveli dize getiren bir ordu yarat ve destansı bir zaferle sonuçlandırıp dünyanın en genç Cumhuriyetini kur. Ardından fikirleriyle, devrimleriyle, idealleriyle dünyanın tüm mazlum ülkelerine ilham kaynağı ol. Böyle bir başarı tarihte kaç kişiye nasip olmuştur ki?

Üstelik Mustafa Kemal'in kime ve neye güvenerek bu zorlu yola çıktığı da tarihçilerin halâ çözemedikleri bir konu olarak ortada durmaktayken.

Yerin halâ doldurulamıyorsa...
Tarih kitaplarında silinmez yerini almışsan...
Tez konusu olabiliyorsan dünya Üniversitelerinde...
Adın zikredildiğinde saygıyla eğiliyorsa başlar...
Heykellerin dikiliyorsa ülke başkentlerinde...
bu senin büyüklüğündür Atam.

Bu yüzden her 10 Kasım'da hüzünlenir yüreğim.
Bu yüzden her 10 Kasım'da buğulanır gözlerim.

Kabrin nur,
Mekanın cennet,
Ruhun şad olsun.

**MİM
YAPI**
İNŞAAT-ENERJİ

Cevizlidere Cad. No: 5/5
Balgat Çankaya Ankara

T: 312 - 473 32 52
F: 312 - 473 30 05

www.mimyapi.net
info@mimyapi.net

SARALLAR

ve

dostları

Hilmi SARAL

"Gel, acıyalım bizden iyi durumda olanlara
Acıyalım dostum, unutma ki
Zenginlerin uşakları vardır, dostları yoktur,
Ve bizim dostlarımız vardır, uşaklarımız yok.
Gel, acıyalım evlenmişlere, evlenmemişlere."

Bu şiir Amerikalı şair Ezra POUND'un
"Tavan Arası" şiirinin birinci bölümüdür. Son
günlerde başlatılan ailemizle ilgili karalama
kampanyası nedeniyle geldi aklıma.

Önce, You Toubе'da bir video yayımlandı.
Videoda ailemizin bazı bireyleri hedef
alınmış ve SARALLAR, FETÖ terör örgütüyle
birlikte hareket ediyor denmek isteniyordu.
Oysa hedef alınan aile bireyleri, Ağır Ceza
Mahkemesi'nde yargılandıkları bir davanın
duruşmasında Fethullah Gülen'in adını
vererek mahkeme huzurunda ona küfür
ettiler. İddia edilenlerin çoğunun Fethullahçı
polislerin uydurması olduğunu söylediler.

Aradan yaklaşık bir ay gibi bir zaman
geçti ki geçen hafta İstanbul Polisi ve
Cumhuriyet Savcılığının birlikte hazırladığı
bir İDDİANAME basına sızdırıldı. Bu
iddianamede, "Saral ailesinin Of'tan,
Türkiye'nin birçok yerine dağıldığı, 35-40 bin
kişilik bir aile olduğu, çete oluşturarak çeşitli

suçlara karıştığı..." biçiminde bütün aileyi
suçlu göstermek gibi bir hukuk garabeti
vardır.

Konu basına yansıyınca ailemizin bireyleri
haklı ve doğal olarak olaya tepki gösterdiler.
Gerek basında gerekse sosyal medya denen
alanlarda çok doğru ve haklı itirazlar
yükseldi.

Önce değerli büyüğümüz Cevdet Saral,
sonra Eşref ve Şeref Saral kardeşlerimiz,
daha sonra İşadamı Fatih Saral kardeşimiz,
arkasından İstanbulspor Kulübü Başkanı
Ecmel Sarıalioğlu kardeşimiz, Dr. Halim
Saral ve ben de konuyla ilgili açıklamalar
yayımladık. Benim gözümünden kaçan başka
akrabalarımızın da paylaşımları olmuş
olabilir. Nihayetinde bütün bunlar bize ve
ailemize karşı yapılmış bir haksızlığa tepki
olarak değerlendirilebilir.

Benim asıl üzerinde durmak istediğim şey
Of'luların ve SARAL ailesinin dostlarının
konuya karşı duyarlılığıdır.

Hemen hemen bütün Of'lular ve dostlarımız
konunun sadece Saralları değil, kendilerini
de incitip rencide ettiğini, tarihte bu
ailenin hep vatansever ve devletin yanında
olduğunu, iddianamedeki iddiaların yersiz,
haksız, dayanaksız olduğunu kendilerini de
bu aileden saydıklarını açıkladılar.

Bu açıklamalar içerisinde öncelikle CHP
Trabzon Milletvekili Haluk PEKŞEN'i
anmak ve kendisine ailemiz adına sonsuz
teşekkürlerimi sunmak isterim. Basına

yaptığı açıklama ile konuya tepki göstermiş, ailemizle ilgili tarihi ve sosyal gerçekliği objektif bir değerlendirmeye kamuoyuna duyurmuştur.

Ali Karaca, Aydın Mahmut Aydın, Besim Bektaş, Genççağa Turan, Aytaç Aliyazıcıoğlu arkadaşlarımızın geniş kapsamlı yazılarını özellikle anmak ve mümkünse bütün aile bireylerimize okutmak isterim.

Bunların dışında konuya duyarlılık gösterip tepkisini gösteren çok sayıda dostumuzun olduğunu görmek bizi mutlu ve memnun etmiştir. Bunlar içerisinde ailemizle ilgili öyle gurur okşayıcı, övünç verici ifadeler var ki biz kendimiz o ifadeleri bulup söyleyemedik belki de!

“O’fun gülen yüzü olan sarallar”, “Kuvva-i Milliye’nin hem kuvvası hem milliyesi olan bir aile” gibi tanımlamalar beni çok ama çok mutlu etti. Benim aklımdan geçmezdi bu güzellikte ifadeler.

Yozgat’tan, Diyarbakır’dan, Tunceli’den, Malatya’dan ve İzmir’den arkadaşlarım arayıp aileyi tanıdıklarını ve iyi ki bu aileden tanıdıkları olduğunu söylediler.

Dergimiz bu paylaşımları ve açıklamaları konu alan bir özel sayı hazırlarsa hem tarihe bir not düşmüş, hem burada adını anamadığımız dostlarımıza ve hemşehrilerimize karşı haksızlık yapmamış oluruz.

Bu olay bir kez daha göstermiştir ki Of büyük bir ilçedir. Of’un büyüklüğü Ofuların büyüklüğünden ileri gelmektedir. Atatürk’ün

Nutuk’unda Of’un adının 2. sayfada geçmesi tesadüf değildir.

İddianame, Saralları sayılara sığdırmaya çalışmakla içinden çıkılamayacak bir yola girmiştir. Sarallar, hemşehrileriyle ülkenin her yanına dağılmış dostlarıyla sayı ile sayılamayacak bir çoğunluğa sahiptir.

Bu çoğunluk yardımseverlik, vatanseverlik, dost canlılıkla tanınır. Ulusal değerlerimize bağlı olmak, Cumhuriyetimize ve onun kazanımlarına her yerde ve her zaman sahip çıkmak bu çoğunluğun karakteristik özelliğidir. Yiğitlik bu ailenin belirgin yanlarından biri olmasaydı FETÖ terör örgütü başı Fethullah Gülen, Amerika’ya kaçmak zorunda kalmayabilirdi. Çünkü onunla ilgili vatan haini olduğuna dair rapor, bu çoğunluğun evlatları (Cevdet Saral-Osman Ak)tarafından yazıldı.

Değerli hemşehrilerimiz, dostlarımız iyi ki varsınız! Varlığınızdan güç alıyor, sizinle birlikte büyüdüğümüze inanıyoruz.

Bu tarz iftiralar bizi ne yıldırır, ne korkutur, ne de sindirip teslim alır.

Bizim tek korkacağımız şey DOSTLARIMIZI MAHÇUP ETMEK, DOSTLARIMIZA MAHÇUP OLMAKTIR.

Devletimizin ordusuna kurulmuş Ergenekon, Balyoz, Poyrazköy...vb. kumpaslar bozulduğu gibi devletin kurucu aslı onurlarından olan SARAL ailesine de kurulmaya çalışılan bu kumpas bozulacaktır. Herkes bilsin ki:

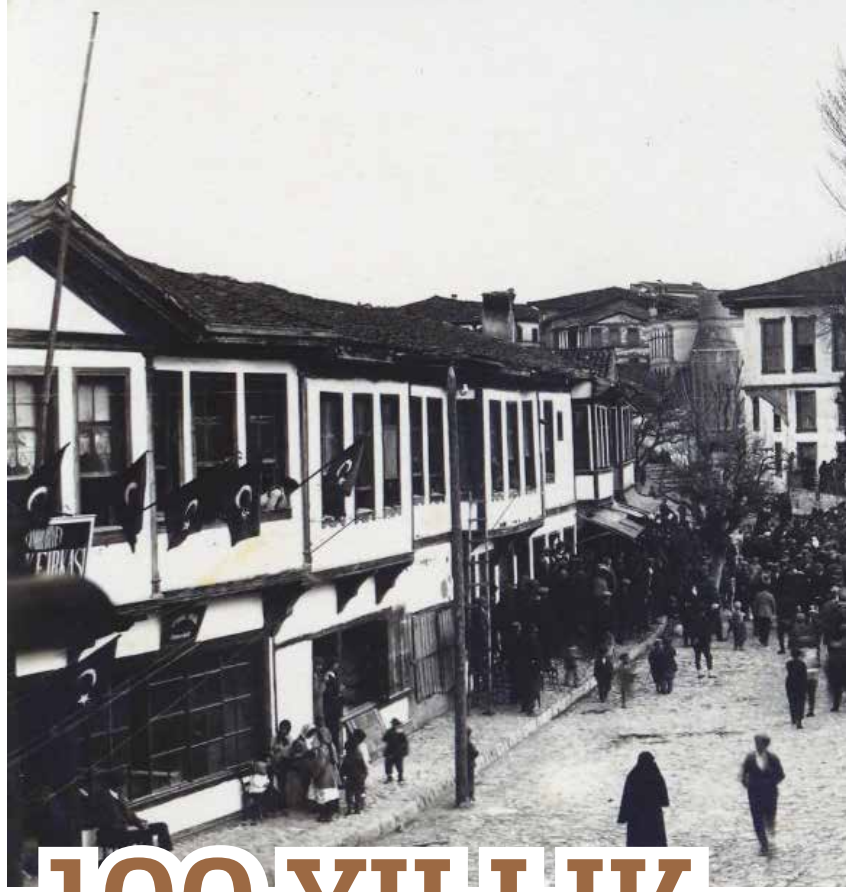
Bizim uşaklarımız yoktur, dostlarımız vardır!

Ayhan YOKUŞ

1972 Almanya doğumluyum. 1976'da ailemin kesin dönüşü ile birlikte İnegöl'e yerleştik. Çocukluğum İnegöl, Bakırköy ve Aliğa'da geçti. İnegöl Lisesi Ortaokulu'ndan mezun olduktan sonra İstanbul'da özel bir lisede Moda Tasarım okumak için tekrar İstanbul'a geldim fakat 2. yılın sonunda okulun kaçak olduğunun ortaya çıkmasıyla eğitim hayatım bitmiş oldu. Bu arada moda dünyasına adım atmış ve 17 yaşında bir mankenlik ajansı sahibi olmuştum. Daha sonra gelişen olaylar neticesiyle 1996 yılında Koç Holding iştiraki olan bir şirkette işe başlama, 1997 yılı evlilik, 2000 yılı Antalya'ya Transfer ve Turizm sektöründe işlerime devam ediyorum. 2 çocuk babasıyım.

100 YILLIK HASRET

1874 yılında Hola-i Sagir'de (Küçükhol) Hasan ve Ulviye'nin oğlu olarak dünyaya gözlerini açan Arslan Saralioğlu, 1917 yılında yanında karısı Hamide ve 3 oğlu, 2 kızı ile birlikte köyden ayrılmış ve Bursa'nın İnegöl ilçesine yerleşmiş.

Çocukları Fadime 1899, Ayşe 1901, Yakup 1902, Hasan 1908 ve Hüseyin 1916 tarihlerinde, bugün Cumapazarı Saray Mahallesi olarak bildiğimiz köyde dünyaya gelmiştir.

1934 yılında çıkan Soyadı Kanunu ile Arslan Dedem'e Yokuş soyadı verilmiş, hatta o dönemde İstanbul'da yaşayan oğlu Yakup'a 'Yasıtcan' soyadı verilmiş. Arslan dedemin 27 Şubat 1936 tarihinde vefat etmesinden sonra ise aileden hiç kimse soyadı değişikliği ile maalesef ilgilenmemiş.

Evet bir çok kişinin en azından isim olarak tanıdığı ben Ayhan Yokuş; Arslan ve Hamide'den olma 1916 doğumlu Hüseyin'in torunuyum. Dedem 15 Mart 1977 tarihinde İnegöl'de vefat etti ve 1 yaşında çıktığı köyüne nedendir bilinmez hiç gidemedi. Bildiğim kadarıyla diğer kardeşleri de hiç gitmedi.

Tabi ki şu anda hiç biri hayatta değil. Arslan Dede'nin ailesinden ilk olarak babam Erdoğan (1944-1997) 1977 veya 1978 yılında ilk ve tek kez köye gitti.

Ailemizin köydeki akrabalar ile irtibat kurması da ilginç bir hikayedir aslında. Kısaca bahsetmek isterim.

Yıl 1962. 18 yaşındaki Erdoğan (babam) şoförlük yapan bir arkadaşı ile İnegöl'den İstanbul'a gelir, Kadıköy sahilinde bir kahvede karşılaştıkları bir adam ile sohbet eder. Klasik 'Neredensin, nerelisin' muhabbeti derken, babam 'Ofluyuz aslında ama İnegöl'de yaşıyoruz' der. 'Of'un neresinden' sorusu gelmezse olmaz tabi. 'Küçükhol' cevabı adamın sandalyeyi masaya çekmesine neden olur. 'Yeğenim' der babama. 'Benim bir dayım Küçükhol'dan çıkıp İnegöl'e yerleşmiş. Adı da Arslan. Tanır mısın? Başka Küçükholu var mıdır İnegöl'de' diye sorar. Babamın cevabı, 'Ben Arslan'ın torunuyum' olunca gözyaşları ile sarılır, 'Beni dayıma götür' der. Babam anlatır dedesinin vefat ettiğini falan ama yine de kalkar İnegöl'e gelirler birlikte. Bu adam kimdir peki? Köyde herkesin Reşid Ağa'nın Hasan diye bildiği merhum Hasan Sarıalioğlu'nun anneden ağabeyi Ömer Kaptan'dır. Sonrasında diğer kardeşlerini de getirip dayısının çocukları ile buluşturur rahmetli Ömer amca.

Yine ihmal mi diyelim hayatın bir akışımı diyelim, uzun yıllar sadece Ömer amca ve Hasan amcanın çocukları dışında pek kimse ile irtibatımız olmadı. Ta ki 'saralailesi.com' kurulana kadar. Yanlış hatırlamıyorsam 2007 yılında Bakırköy'de düzenlenen bir yemekte bir çok akrabam ile tanışma fırsatım olmuştu. Sonrasını beni gıyabımda da olsa tanıyan herkes biliyor zaten.

2009 yılında Fethi Bey'in Mustafa ile tanışmam ve onun ısrarı ile 2010 Şubatında ilk kez köye gelişim... Ve ne kadar geç kaldığımızı fark etmem.

Arslan dedem köyden çıkalı tam 100 yıl oldu. Çocukları ve torunları içerisinde henüz bir tek ben gelebilirdim köye.

İnternet ortamında birçok insan haklı olarak soruyor bana; 'Sen kimsin' diye. Köydeki en yakın akrabamız 'Ofişçi Halim' diye bilinen Halim amcadır. Büyük dedem Arslan'ın kardeşinin oğludur.

Yine bildiğim kadarıyla; Reşid Ağa'nın, Hasan'ın annesi ve Kibar Yılmaz ağabeyin anneannesi de Arslan dedemin kardeşleridir.

Arslan SARIALIOĞLU ve eşi Hamide'nin Çocukları

Fadime Zengin (2 kızı, 1 oğlu var)

Fahriye Güçlü (4 oğlu var)

Hamide Önsel (2 oğlu var)

Cumhur Zengin (2 oğlu var)

Ayşe Gürel (1 kızı, 2 oğlu var)

Hamide Usta (Vefat) (3 oğlu, 1 kızı var)

Akif Gürel (Vefat) (3 kızı var)

Mecid Gürel (Vefat) (2 kızı, 2 oğlu var)

Yakup Yasıtcı (3 kızı, 2 oğlu var)

İsmet Yasıtcı (Vefat), Nusret Yasıtcı (1938

doğumlu hayatta), Nimet Nejdet Yasıtcı

(1935 doğumlu, ölüm tarihini bilmiyorum),
Emine

Hasan Yokuş (2 kızı, 3 oğlu var)

Nejla Karasakal (1942 Sağ) (3 kızı var)

Hamide (Sağ) (2 kızı, 1 oğlu var)

Nejdet Yokuş (1942- Ölüm tarihini bilmiyorum)
(1 oğlu 1 kızı var)

Hasan Yokuş (2 oğlu var)

Ahmet Yokuş

Hüseyin Yokuş (Erdoğan 1944-1997-Adnan
1946 - Gülten 1950)

Ayhan 1972 -Yakup 1975- Mustafa 1972-

Hasan 1976 -Aykut 1977 -Serdar 1975- Okan

1978- Ash 1981- Serap 1978- Nur 1987

İsmail Tosun SARAL

1941 yılında Fethiye’de doğdu. 1961 yılında TED Ankara Koleji’ni bitirdikten sonra Viyana’da Hochschule für Welthandel (Dünya Ticareti Yüksek Okulu)’de okudu. Yedek Subaylık görevini Mamak Muhabere Okulu Telli Alay, I nci Tabur, II nci İnşa Bölüğünde tamamladı. 1966 yılında memur olarak çalışmaya başladığı İş Bankası saflarında Şef Yardımcısı, Müfettiş ve Müdür olarak görev aldıktan sonra 1997 yılında emekli oldu. Türk Macar Dostluk Demeği kurucularından olup, demeğin kuruluşundan itibaren yönetim kurulu üyesi olarak çalışmalarını sürdürmektedir. Bektaşî dervişi Gül Baba üzerine yaptığı çalışmalar dergilerde yayımlanmış, Macarca’ya da çevrilmiştir. Evli ve iki çocuk babası olan Saral çok iyi derecede İngilizce ve Almanca bilmektedir. 5 Mart 2013 günü Macaristan Cumhurbaşkanı tarafından Macar-Türk kültürel ve tarihi hatıralarının muhafaza edilmesi uğrunda gerçekleştirdiği çok taraflı faaliyetlerin takdiri olarak Macar Liyakat Nişanı Şövalye Haçı "Magyar Erdemrend lovagkeresztje" ile ödüllendirilmiştir. Kitapları: Vatan Nasıl Kurtarıldı? (Ahmet Hulki Saral ile birlikte) Macarlar ve Tuna Hakkında Yazılan Şiirler 1300-2000 (Emre Saral ile birlikte) Gül Baba

TARİHE ŞAN VEREN 42’NCİ ALAY

ve Masalları (Emre Saral ile birlikte) Budapeşte Seyahatnameleri (Emre Saral ile birlikte) Gül Baba Şehit Faik Paşa Çanakkale ve Sina Filistin Cephelelerinde Avusturya-Macaristan Ordusu Topcu Bataryaları (Emre saral ile birlikte) Çaylak Mehmet Tevfik Yadiğar-ı Macaristan Asr-ı Abdülhamid Han (Emre Saral ve Fahri Sezer ile birlikte) Türkolojinin Öncüsü Armin Vambéry ile Sohbetler (Fahri Sezer ve Szabolc Hadnagy ile birlikte)

-1951-53 yılları arasında Gelibolu'nun Kavak Köyü'nde 42'nci Alay Komutanlığı yapmış olan rahmetli babam Tümgeneral Ahmet Hulki Saral'ın (P. 1340-7) aziz hatırasına-

Askerî tarihimize şan veren 27'nci, 57'nci, Gazze'yi savunan 79'ncü Alaylarımız gibi birçok şanlı alaylarımız bulunmaktadır. Bunlardan birisi de 42'nci Piyade Alayı'dır. Bu Alay'ımız dört büyük cephelede şerefle görev yapmış, sancağı birkaç defa altın ve gümüş kahramanlık madalyası ile donatılmıştır.

Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı belgelerinde 42'nci Alaya ait bölüm aynen şöyledir; "Yüksek alınlı, yüksek şerefli, kahraman 42'nci Piyade Alayı daima askerlik tarihinin birincisidir. Ve bu Alay ebediyen iftihar edilecek tarihi bir şöhrete sahiptir."

42.Piyade Alay Komutanlarından
Piyade Kurmay Albay Ahmet Hulki Saral

İkinci Dünya Savaşı yıllarında Gelibolu'nun Kavak Köyünde konuşlanmış olan 2'nci Kolordu, 4'ncü Tümen'e bağlı olan Alay 1953/54 yılları arasında görülen lüzum üzerine tabur tabur önce Keşan'a taşındı. Sonra da Uzunköprü'ye nakledildi. Son yıllarda bazı alaylarımız lağvedildiler, tabur seviyesine indirildiler. Bunlardan birisi de Şanlı 42'nci Piyade Alayı'dır. Değişen askeri stratejilere göre "alayların hantal olduklarından, daha süratli ve kesin hareket edebilmek için tabur düzeyine indirildikleri" söylenebilir.

Bula bula tabur seviyesine indirmek için 42'nci Piyade Alayı'nı buldular. Balkan, Çanakkale, Medine Müdafaası ve İstiklâl Savaşımızda çarpışmış, sancağı şeref madalyaları ile ödüllendirilmiş 42'nci Piyade Alayı'mız tabur oldu, adı silindi. Çok acı!

42'nci Piyade Alayında Piyade Çavuş olarak görev yapan Engür Taşkent 1992 yılının Şubat ayında katıldığı 42'nci Piyade Alayı'nın aynı yılın Haziran ayında lağvedilerek 4'ncü Mekanize Piyade Tugayına bağlı 1'nci Mekanize Piyade Taburu olarak adlandırıldığını söylemiştir.

42'nci Piyade Alayı'nın son Komutanı 1990-92 yılları arasında görev yapan Kurmay Albay Osman Pamukoğlu'dur. (Emekli

Tümgeneral) Bu vesile ile Alayda komutan olarak görev yapan Emekli Orgeneral Fikret Küpeli (Top.1952-16), 1984-1987 yılları arasında görev yapan Emekli Orgeneral Tuncer Kılınç (P.1960-Ord-6) ile rahmetli Tümgeneral Cemalettin Akbulut'u da (P.1337(1921)-105) saygı ile anıyorum. 1879'da Bağdat'ta kurulan 42'nci Piyade Alay Bağdat, Basra, Kerbelâ, Kut'ül Amâre bölgelerinde çıkan isyanları bastırılmış ve çatışmalara katılmıştır.

Balkan Savaşı'nda 42'nci Alay

16 Ekim 1912 de Balkan Savaşı başladığı zaman 42'nci Piyade Alayı Rumeli Batı Ordusu emrinde Ustruma Kolordusuna bağlı olarak Cuma-i Bâlâ'da bulunuyordu. Bir dağ topu bataryası ile takviye edilmişti. Bu nedenle Alaya Cuma-i Bâlâ Müfrezesi de deniyordu. Müfreme komutanı Yarbay Salih Zeki Bey'di. 1887 yılında Harbiye'den piyade subayı olarak mezun olan Salih Zeki Bey 1914 de emekli oldu.

18 Ekim 1912 günü üç tam piyade tugayından oluşan Bulgar 7'nci "Rila" Piyade Tümeni hududu geçerek, altı batarya ile Lisiye tarafından, büyük bir kısmı da kuzeyden olmak üzere, Cuma-i Bâlâ'daki 42'nci Alay'a saldırdılar. İlerleyen Bulgarlar çok sayıda silahlı sivil Bulgarlarla takviye

edilmişti. Tek başına bir Türk Alayı ve dağ topu bataryasına karşı düşman büyük bir üstünlük sağlamıştı.

Müfrezemiz kasabanın kuzeyinde tutuştuğu muharebede kademeye geri çekildiği sırada, yerli Bulgar halkın hücumu ve baskısı altında kalarak dağıldı. Dağ topu bataryamız kısmen Bulgarların eline düştü ve Cuma-i Bâlâ Bulgarlar tarafından işgal edildi. Perişan bir hale geri çekilen 42'nci Alay'ı, düşman takip etti. Ertesi gün, 42'nci Alay kısmen Simitli'nin güneyinde toplanmaya çalıştı ise de çok fazla dağıldığı için daha da güneye çekilmek zorunda kaldı. Bulgarlar Simitli'yi ele geçirip tahkime başladılar.

42'nci Alay'ın düştüğü korkunç son Batı Ordusu Komutanlığı'nın verdiği yanlış emirden zuhur etmişti. Buna rağmen, Yarbay Salih Zeki Bey bozulan müfrezemizi yeniden düzene soktu. Cephe hattımızın sağ kanadını güvene aldı. Kendisine taarruz eden düşmanın sol kanadını yendikten sonra, Razlık tarafından yan ve gerisine yaklaşan Bulgarları dağıttı ve bir hayli de takip etti.

42'nci Alayın bağlı olduğu 14'ncü Piyade Tümeni, 28 Ekim 1912 de Ustruma Kolordusu emrinden alınmış, Selânik Bölgesini savunma görevini üslenmiş ve trenle güneye Selânik'e süratle bir intikali müteakip 31 Ekim 1912 de yerine varmıştı. İlk gelen 40'nci ve 41'nci Piyade Alayları, derhal 8'nci Mürettep Kolordu'nun en sağ kanadındaki Yenice köyüne konuşlandırıldılar. 14'ncü Topçu Alayı'nın üç, 13'ncü Topçu Alayı'nın ise iki bataryası piyadeye eşlik ediyordu. Köye gönderilen Katerin Redif Alayı'nda 14'ncü Piyade Tümeni emrine verildi.

42'nci Piyade Alayı'na ve 14'ncü Topçu Alayı'nın kalan bataryalarına da geldikleri vakit Yenice'ye konuşlanmaları emredildi. Yunan Piyadesi 1 Kasım 1912 günü saat 09:00'da Ballica Çiftliği yakınında Türk unsurlara hücum ederek Yenice Muharebesi'ni başlattı. Yunanlılar Topçu desteği ile saldırdılarsa da 14'ncü Topçu Alayı'nın iyi idare edilen karşı ateşi Yunanlıları paramparça etti. Saat 16:00 olduğunda Yunan tümeni taarruzu durdurulmuştu. Bu arada; 6'ncı Yunan

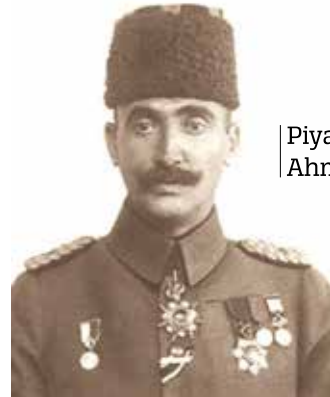
Piyade Tümeni, 14'ncü Piyade Tümenimiz hattının sağ kanadına saat 16:00 da taarruz etti. Bu cepheyi 42'nci Piyade Alayı savunmakla görevli idi. 42'nci Piyade Alayı cepheye geç gelmiş ve henüz yerleşmişti. Zor durum ihtiyattaki Karakova Redif Taburu yardımı sevk edilince değişti ve Yunan saldırısı püskürtüldü.

Yunanlılar, 2 Kasım 1912 günü saat 02:30 da yeniden taarruza kalktılar. Yarım saat sonra Yunan 4'ncü Piyade Tümeni 42'nci Alay cephesine saldırdı. Güçlü Yunan taarruzları karşısında cephemiz çöktü. Saat 21:00 olduğunda önce 41'nci Piyade Alayı, sonra da 42'nci Piyade Alayı geri çekilmeye başladılar.

8 Kasım 1912 günü Selânik teslim oldu. Ertesi gün Yunan birlikleri şehri işgal ettiler. Mürettep 8'nci Kolordu ve Ustruma Kolordusu karargâhıyla toplam 25 bin askerimiz esir düştüler. Bu esirler arasında Selânik'i savunmakla görevli 42'nci Alay'da vardı.

Çanakkale Cephesi

Balkan Savaşı faciasından sonra 42'nci Alay İzmit'te yeniden teşkil olundu. Komutanlığına Piyade Binbaşı Ahmet Nuri Bey atandı. 24 Temmuz 1915 tarihinden sonra yarımada gelen Piyade Binbaşı Ahmet Nuri Bey komutasındaki 42'nci Piyade Alayı, Saroz Grubu emrine verilerek 1 Ağustos 1915 günü Koca Çeşmeyle Cemil Bey Çeşmesi arasına yerleşti. Daha sonra, görülen lüzum üzerine Seddülbahir'e Güney Grubu cephesine gönderildi. 6-13 Ağustos 1915 günü cereyan eden Seddülbahir Bölgesi muharebelerine 14'ncü Tümenin solunda, Çanakkale Boğazı kenarında, çarpıştı.

Piyade Binbaşı
Ahmet Nuri Bey

7 Ağustos 1915 sabahı saat 08:30 da Fransızların kara ve deniz topçusu 14'ncü Tümenimizin cephesine bombardmana başladı. Saat 10:50 de tüm 14'ncü Tümen cephesine yönelen Fransız taarruzu başladı. Saat 11:00 de bir kısım Fransız kuvveti 42'nci Alay'ın sağ kanadında bulunan 1'nci tabur cephesindeki siperlere girmeyi ve hatta Kansızdere'ye doğru ilerlemeye başladılarsa da açılan Türk ateşiyle yok edildiler. 42'nci Alay'ın yaptığı karşı hücumla siperlerimize giren Fransızlar süngülenmiş, bir kısmı da kaçarak canını kurtarabilmişti. 42'nci Alay'ın sol kanadında bulunan 2'nci Taburu saat 12:55 de cephesine hücum eden Fransızları karşı süngü ve bomba hücumlarıyla durdurduktan sonra coşmuş ve bölükler kendiliğinden, hücumu sürdürmüşlerdi. Bu karşı hücum sonrasında Yassıtepe üzerindeki Fransız siperlerinden 200 m uzunluğundaki bir kısım, 42'nci Alay 2'nci Tabur'unun eline geçti. Ancak, Fransız topçu ve makineli tüfeklerinin yoğun ateşi altında barınmanın olanaksızlığını gören Tabur Komutanı eski mevzilerine çekilmeyi uygun gördü. Bu harekattan sonra Seddülbahir kesimindeki İngiliz ve Fransız birlikleri Çanakkale Kara Muharebelerinin sonuna kadar (8/9 Ocak 1916) hiçbir ciddi harekete girişmediler.

42'nci Piyade Alay'ının müftüsü, çarpışmaların en fazla şiddetlendiği ve subayların çoğunun şehit düştüğü bir anda alayının başına geçerek alayı hücumla kaldırmıştı.

42'nci Alay Çanakkale Kara Savaşlarında gösterdiği yararlıklar dolayısıyla Alay Sancağı Harp Madalyası ile ödüllendirilmiştir. Gümüş İmtiyaz Madalyası ise 10 Nisan 1916 da bizzat Fahrettin Paşa (Tümgeneral Türkkan) tarafından merasimle Medine'de takıldı. Alayın son kumandanı Osman Pamukoğlu kitabında;

"42'nci Alay 1915'te Çanakkale'de Kerevizdere muharebelerinde; düşmanlarının bile büyük takdirlerine mahzar olacak ölçüde savaşarak Çanakkale zaferinin birinci derece kahramanları sırasına geçmiştir. Çanakkale'de dört taburlu olarak muharebe eden Alayın zayıtı; subay ve er olarak 991 şehit, 2486 yaralı ve 168 kayıptır. Alay Osmanlı ve

Mecidiye madalyaları ile taltif edilmiştir." diye yazmıştır.

Hicaz'da

Çanakkale'den düşman çekildikten sonra 42'nci Alay, önce Çekmecelere sonra Üsküdar'a (Bağlarbaşı'na) naklolundu. Suriye-Filistin cephesinde bulunan 4'ncü Ordu emrine verildiğinden, Üsküdar'dan Halep'e oradan da Der'a'ya intikal etti. 5 Haziran 1916 da Hicaz'da Arap ayaklanması başladı. Medine'yi savunan Fahrettin (Tümgeneral Türkkan) ve Basri (Noyan) paşaları takviye etmek için, yedi sekiz bin mevcudunda bir Cenup Müfrezesi kurulması kararlaştırıldı. Bu görev 42'nci Alay'a verildi. Daha sonra Alay'a Birü's-Sebi'den bir batarya top ve telsiz telgraf müfrezesi ile Akel (Develi Hicaz Jandarması) ve kabile kolları iltihak etti. Binbaşı Ahmet Nuri Bey komutasındaki müfreze ilk kabile olarak trenle Medayin Salih'e hareket etti. Müfreze 8/9 Haziran 1916 günleri Medine'ye ulaştı ve 130'ncü Alay'la birlikte iki koldan, 25/26 Haziran 1916 günü Medine ve civarını Mekke Emiri Şerif Hüseyin'in oğulları Faysal ve Ali'nin yönettiği asi Araplardan temizlemek üzere El İlave doğrultusunda harekete geçti. Cehennem Dağı ve Bir-i Ali'yi tutmuş olan asilere büyük darbe vuruldu ve onların Gayir yönüne kaçmalarını sağladı. Bu başarılı ilk darbenin, gerek Medine halkı, gerekse çevredeki Bedeviler üzerindeki etkisi büyük olmuştur.

Asi Araplar Ali yönetiminde Gayir'de sarp bir yerde mevzilendiler. Bu yerin de temizlenmesi gerekiyordu. 42'nci Alay, 18/19 ağustos 1916 da asilere taarruz etti ve onları güneye attı. Ali, dağınık ve perişan bir halde Gayir'den çekilmek zorunda kaldı. 42'nci Alay'ın şiddetli baskısı altında burada da tutunamayan Araplar daha güneye Resülgarb'e çekildiler. 23 Ağustos 1916'da kuzeyde olduğu gibi güney bölgesi de tamamen temizlenmiş oluyordu.

42 Alay Hicaz harekâtında El'alave'de, Aşar Boğazı'nda, Nusruaziz civarında, Gayer'de, Maciz'de anlatılamaz zorluklar ve yokluklar içinde pek kahramanca muharebeler yaparak asilere ve İngilizlere karşı Türk sancağının şerefini korumuş ve bir çok subay ve neferi şeref meydanında şehit düşmüştü. Bu nedenle 4'ncü Ordu Komutanı Ahmet Cemal paşa tarafından Alayın

pek muhterem sancağı gümüş imtiyaz madalyası ile ödüllendirilmiştir. Ahmet Nuri Bey kaymakamlık (yarbay) rütbesine yükseltildi.

Bir süre sonra hastalanarak yurda geri gönderilen Kaymakam Ahmet Nuri Bey'in yerine Alay komutanı olarak Binbaşı Ali Saip Bey atandı.

31 Ekim 1918 tarihinde imzalanan Mondros Mütarekesiyle Osmanlı Devleti savaşa son verdi. Buna rağmen Medine'yi savunan Fahrettin Paşa teslim olmadı ve 72 gün daha direndi. Yiyecek, ilaç ve cephanenin bitmesi üzerine Medine'deki askeri birliklerimiz 13 Ocak 1919'da teslim oldular.

Millî Mücadele

1920 yılı sonbaharında Giresun ve Havalisinde bir piyade alayı kurulması lüzumu ortaya çıktı. Çünkü Pontuslu Rumlar her türlü eşkıyalık ile Türk ahaliye zulüm yapıyorlardı. Millî Savunma Bakanı Mustafa Fevzi Paşa'nın (Mareşal Çakmak) emri ile Genelkurmay Başkanlığı da 19 Aralık 1920 tarihli yazısıyla merkezi Giresun olmak üzere Doğu Cephesi Komutanlığı'na bağlı bir piyade alayının kurulmasını onayladı. 12 Ocak 1921 tarihinde teşkil edilen Alay'ın Komutanlığına Giresun Kaymakamı ve Askerlik Şubesi Başkanı Binbaşı Hüseyin Avni Alparslan atandı "Giresun Nizamiye Alayı" veya "Giresun Gönüllü Alayı" olarak adlandırılan Alay; 20 Nisan 1921 tarihinde 15'nci Tümen emrinde görevlendirilmek

Binbaşı Hüseyin Avni Alparslan

üzere Samsun'a sevk edildi ve 15'nci Tümen'e katıldıktan sonra 42'nci Alay adını aldı, Samsun ve çevresi ile Karadeniz kıyı şeridinin iç kesimlerinde katliam yapan Pontus Rum çetelerini sürdürdüğü çatışmalarda etkisiz bir duruma getirdi.

6 Mart 1921 de Sivas dolaylarında başlayan Koçgiri Aşireti İsyanının bastırılması için, Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti, Topal Osman Ağa'nın komuta ettiği 42'nci ve 47'nci Giresun Alaylarını görevlendirdi. İsyan Haziran 1921'de tamamen bastırıldı.

Alay 14 Temmuz 1921 günü Batı Cephesine gitmek üzere Samsun'dan Ankara'ya hareket etti. Yol üzerinde rastladığı Rum ve Ermeni çetelerini de yok ederek, 20 Ağustos 1921 de 1073 kişilik mevcudu ile Ankara'ya ulaştı. Alayın mevcudu daha sonraki katılımlarla yaklaşık 2000 kişiye kadar çıktı.

Sakarya Nehri boyunca cereyan eden muharebeler sırasında, 4'ncü Tümen'e bağlı 42'nci, 47'nci Alaylar ve Ankara'dan takviye gönderilen Meclis Muhafız Taburu, Haymana üzerinden Ankara'ya sarkmayı düşünen Yunan Ordusu ile Mangaltepe-Taşlitepe -Gökgöz mevkiinde göğüs göğüse savaştı. Alayda sadece 79 kişi sağ kaldığından ve subay kaybı çok fazla olduğundan komutayı bir yedek teğmen üstlendi.

Bu muharebelerde Mangaltepe- Gökgöz mevkiinin güney sırtlarında, 28 Ağustos 1921 günü yaralanan Alay komutanı Binbaşı Hüseyin Avni Alparslan iki gün sonra 30 Ağustos 1921 Salı günü hakkın rahmetine kavuşmuştur. Daha sonra yeniden teşkil edilen Alay'a Binbaşı Ali Sakıp Bey komutan olarak atandı.

26 Ağustos 1922'de Yarbey A. Nedim Bey komutasındaki 42'nci Alay Büyük taarruza iştirak ederek, kendisine hedef olarak verilen Elvanlar bölgesini ele geçirmiş, Güzelim Dağ Muharebesini kazanmış ve kaçan düşmanı takip ederek 400 kilometre yol yürümüş ve İzmir'e ulaşmıştır.

Yüce Allah 42'nci Piyade Alayı'nda askerlik yapanlardan razı olsun! Ben çoktandır razıyım.

SARAL ÇELİK

Saral Çelik ve Makina Sanayi

Esenler Mah. Kahramanlar Cad. No 63 Pendik/İSTANBUL
Tel: 0216 399 99 55 Gsm: +90 533 361 43 17
Faks: 0126 441 33 35

SARAL AİLESİ

Sami Can SARAL

1996 yılında Zonguldak'ta doğdum. Cumapazarı Konak Mahallesi'nden Ömer Saral'ın torunları olan Alime Saral (Özgül (Fatma)Yeşilyurt'un kızı) ve Uğur Saral'ın (Sami Saral'ın oğlu) oğluyum. Mustafa Saral adında ilkokul 2. sınıfa giden bir

kardeşim var. İlkokul ve lise eğitimimi Zonguldak'ta tamamladım. Şu an Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi 3. sınıfta eğitim hayatıma devam ediyorum.

Tarihe ilgisi olan biri olarak ailemizin tarihine de ilgi duyuyordum fakat ailemizin tarihi ve geçmişi hakkında bildiklerim, aile büyüklerimden duyduklarımı ve ailemizin internet sitesinden öğrendiklerimi pek fazla geçmiyordu. Ta ki ilkokul 2. sınıfa giden kardeşimin, okulda öğretmenlerinin kendilerine sorduğu 'Ailenizin adı nereden geliyor' sorusunu bana sorana kadar. Kardeşim bunu bana sorduğunda Saral ailesi sitesinden bir cevap verebilsem de Saral soyadı için internette çıkan diğer arama sonuçlarına da baktım ve

bir blog yazısında Michael Meeker'ın 'İmparatorluktan Gelen Bir Ulus-Türk Modernitesi ve Doğu Karadeniz'de Osmanlı Mirası' adlı bir kitapta ailemizin adının sıkça geçtiği ve bölgedeki etkilerinden bahsedildiğini öğrendim. Ve merakla kitabı bulmak için bir araştırma yaptıktan sonra sahaftan kitabı edindim.

Heyecanla kitabı ilk elime aldığımda doğrudan kitabın dizinini açıp Saral ve Sarıalioğlu isimlerini aradım ve Saral yerine Selimoğlu ve Muradoğlu soyadlarını bulunca moralim iyice bozuldu. Fakat blog yazısını yazan kişi herhalde yanlış yazmamıştır diye düşünüp kitabı okumaya başladım. (Kitapta Selimoğlu olarak bahsedilen Saral ve Sarıalioğlu, Muradoğlu olarak bahsedilen ise Çakıroğlu ailesidir) Kitapta ismi geçenlerin benden en az 2 nesil büyük olmaları sebebiyle yazarın zaman zaman Of'tan bahsettiği isimleri bilemiyordum. Bunun için bir yandan kitabı okuyor, bir yandan da dedem (annemin babası) Tahsin Yeşilyurt'u arayıp kitapta ismi geçenleri soruyordum. Dedemden de öğrenerek kitabı okumaya devam ettim. Kitabın konusuna geldiğimizde ise; kitabın konusunu -ve bir anlamda özetini- yazarın

önsözde bahsettiği şekilde alıntı yaparak göstermek istiyorum: "Adından da anlaşılacağı gibi, kitabımda Türkiye Cumhuriyeti'nin sahip olduğu imparatorluk mirasını inceliyorum... Çalışmam yerel elitlerin kamusal yaşamdaki Trabzon şehrindeki bir Türk kasabasının kamusal yaşamdaki rolü üzerine yaptığım antropolojik bir araştırmaya dayanıyor. 1960'lardaki alan çalışmam sırasında karşılaştığım yerel elitlerin neredeyse tamamı Osmanlı İmparatorluğu'nun son yıllarındaki önemli şahsiyetlerinin soyundan geliyordu... Bu çalışma dört kısımdan oluşuyor. Birinci ve dördüncü kısımlar temel olarak alan çalışmasına; ikinci ve üçüncü kısımlar ise tarihsel araştırmaya dayanıyor. Birinci kısım, 1960'larda çalışmamın ilk devresinde, Of'un yerli elitleriyle karşılaşma hikayemle başlıyor. Başlangıçta, bir imparatorluk geçmişine sahip bölgesel bir sosyal oligarşiyi temsil eden bu yerli elitlerin, zamanla Türkiye Cumhuriyeti'nin kamusal yaşamına nasıl hakim olduğunu anlayamadım. Of bölgesinde yaşayan ve çalışmama eşlik eden insanlar da, milliyetçi resmi ideoloji ve resmi tarihe olan bağlılıklarına rağmen, bunu açıklayamıyorlardı. Yıllar sonra, 19. yüzyıla

ait tavsiye raporlarını okuduğum sırada, 1960'lardaki kamusal yaşamın ve ne ölçüde imparatorluk mirasını yansıttığının farkına vardım. İkinci kısımda, eski Trabzon ilinde farklı dilleri konuşan çeşitli halkların 17 ve 18. yüzyıl süresince nasıl bir Osmanlı il toplumuna dönüştüğünü araştırıyorum. Topografya ve çevre koşullarının hangi durumlarda orada yaşayan insanları daha geniş bir pazar ve devlet sistemine katılmaya sevk ettiğiyle başlıyorum. Sonra bu kırsal toplumların elitlerinin hangi kanallar aracılığıyla kendilerini imparatorluk sistemiyle özdeşleştirdiklerine ve bu sisteme katıldıklarına değiniyorum...' (1).

Kitabın konusunu yazarın önsözünde özetlemeye çalıştım. Genel olarak kitabın konusunu, bölgedeki etkisini, devletin bir çok resmi kurumunda hem imparatorluk hem de cumhuriyet döneminde korumayı başarmış yerel elitlerin -yazarın kitapta yerel elitler olarak bahsettiği ailelerden biri, yazarın kitapta Selimoğlu olarak bahsettiği Saral ve Sarıalioğlu ailesidir-imparatorluk sürecinde ve cumhuriyet sürecinde devletle nasıl özdeşleştikleri ve imparatorlukta kurumların cumhuriyet kurumlarına dönüşümünün nasıl gerçekleştiği oluşturmaktadır. Ailenin tarihi de belgelere dayanarak yer yer açıklanarak kitapta yer verilmiştir. Kitaba ayrıntılı değinmeyip sadece yüzeysel bir özetini sunmaya çalıştım.

Kitapta ailemizin tarihi hakkında bulabileceğiniz birçok şey var. Bunları ise yazarın ciddi bir araştırmaya dayanarak açıkladığı Of tarihi üzerine yazılmış kitaplar, elçi raporları vs. oluşturmaktadır.

Kitabı okuma hikayeme döndüğümde; sonunda kitabı bitirmiştim. Hem ailemin tarihi hakkında değerli bilgiler öğrendiğimi düşünmüş, hem de yazarın bölgeye, ailemize ve imparatorluktan cumhuriyete geçen bir ulusa, bir sosyal bilimci antropolog olarak nasıl bir perspektiften baktığını öğrenmiştim. Kitaptaki kişilerin kimler olduğunu merak ettiğim gibi kitapta yer alan fotoğraflardaki kişilerin de kimler olduklarını çok merak ediyordum.

Yaz tatili geldiğinde İstanbul'dan dedemin yanına giderken çantama kitabımı da koydum. 'Gidince fotoğrafları dedeme

gösteririm, dedem kesin buradan birilerini tanıyor' diye düşündüm. Dedemin yanına vardığım gibi fotoğrafları göstermeye başladım. Dedem ise fotoğraflara bakarken bir anda anneanneme dönüp, 'Bak burada babanın resmi var' deyince iyice şaşırmışım ve o akşam anneannemi iyice duygulandırmışım.

Daha sonra bu kitabı 1965'lerde yazan Michael Meeker'a ulaşabilir miyim diye düşündükten sonra internette üniversite adresli (UC San Diego) mail adresini buldum ve fotoğraflardan birinde annemin ve babamın dedesi olan Ömer Saral'ı gördüğümü, heyecan duyduğumu belirttim ve eğer elinde başka fotoğraf varsa benimle paylaşmasının mümkün olup olmadığını sorduğum bir mail attım. Aslında mailime cevap alacağıma dair çok da umutlu değildim. Daha sonra mailime cevap geldiğini görünce çok mutlu oldum.

Yazar ise özetle şunları yazmıştı: Mesajın için teşekkür ediyorum. Bireylerin ayrı olarak elimde fotoğrafları yok. Fotoğrafları dijitalize etmem zaman alabilir. Daha sonra yolladığım maillere de hızlı bir şekilde cevap verdi ve dijitalize etmem zaman alabilir demesine rağmen benimle şu an gördüğünüz 3 fotoğrafı paylaştı. Yazarın mailime gösterdiği ilgi ve samimiyet beni hem çok mutlu etti hem de yaklaşık 50 sene önceye ulaşmanın mutluluğunu yaşattı.

Kardeşimin sorusuyla başlayan bu hikaye, başında hiç tahmin edemeyeceğim bir noktaya vardı. Sonuç olarak benim geçmişle olan ilişkiyi güçlendirmeme vesile olan, ailemizin ve bölgemizin tarihi hakkındaki konularda ufkumu genişleten bu hikaye benim için önemli ve değerli bir noktaya ulaştı. Bu minvalde geçmiş öğrenmenin bir hüviyet ve milli şuur oluşturmada kaçınılmaz olması bizler için geçmişi öğrenmeyi zaruri kıldığını, bizler, yani gençlerin ise hüviyetimizi ve milli şuurumuzu sağlam bir şekilde oluşturup muhtaç olduğumuz kudreti damarlarımızdaki asil kanda bulmak için azami gayret sarf etmek gerektiğinin bilincinde olarak tarih bilimini tarih ezberleme mantığının dışına çıkararak aklın ve mantığın hakim olduğu şekilde öğrenmemiz gerektiğini bana bir kez daha hatırlatmış oldu.

BU YOLUN SONU ŞAMPİYONLUK!

*Başkanlığını Ecmel Sarıalioğlu'nun
üstlendiği İstanbulspor'a TFF 2. Lig
Beyaz Grup şampiyonluğu yolunda
başarılar diliyoruz.*

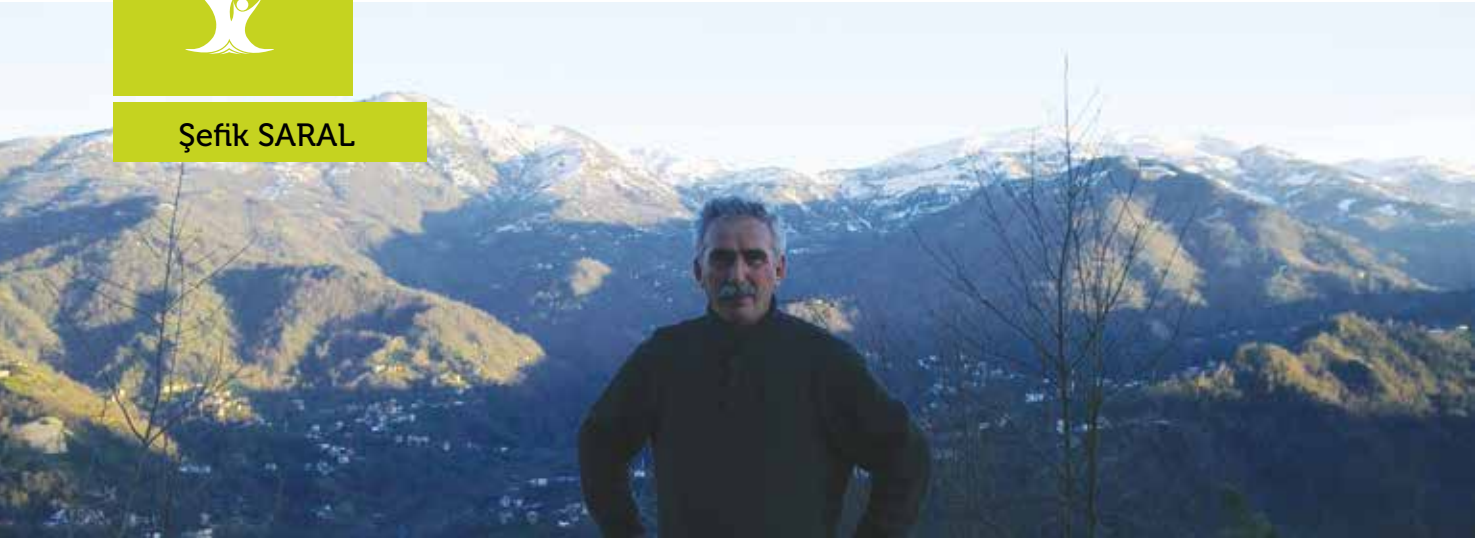

SARAL AİLESİ

www.saralailesi.com

Şefik SARAL

KARADENİZLİ!

Bir Karadenizli olarak geriye dönüp baktığımda hatırladığım, hatırladıkça mutlu olduğum pek çok olay vardır. Mesleğim gereği köyümden, köyümün insanlarından uzak kaldım. Diyar diyar Anadolu'yu gezerken, ülkemin insanları ile tanıştım. Farklı bölgelerin insanları olsak da, geçmişte benzer olayları yaşadığımızı anladım. Yoksulluklar, savaşlar, hastalıklar kaderimiz olmuş...

Büyüklerimizin canlarını dişlerine takarak verdikleri mücadeleyi, ne yazık ki günümüz gençlerinin bilmediğini gördüm.

Gençlik yıllarımızın çok zor şartlar altında geçtiğini söyleyebilirim. Çalışmak, üretmek, paylaşmak ve de yardımlaşmak yaşam tarzımızdı. Yedisinden yetmişine yaşam mücadelesi veren bu insanlar, kendi yağları ile kavrulurlardı. Hiç birinin diğerinden üstün yanı yoktu. Dayanışmanın en üst seviyede olduğu bu dönemde her şeyin bir değeri vardı. Giydiğimiz elbiseler, yamalı olsa da eziklik duymazdık. Çünkü hepimiz aynıydık.

Karadeniz bölgesinin iklimi, insanının kimliği ve kişiliği olmuştur. Doğanın insana, insanın

doğaya karşı verdiği mücadele acımasızdır. Her şeyi hızlı yapmak gerekir. Hızlı düşünmek, hızlı oynamak, çabuk yemek ve çabuk konuşmak...

En önemlisi ise hırs! Tipik özelliğimizdir. Çok kolay aşık oluruz... Çok kolay kızarız... Kaybetmeyi hiç sevmeyiz... Masmavi yeşillikler içinde şırıl şırıl akan dereler...

Düğün festivallerinde oynadığımız oyunlar... İlbaharla birlikte çevreye yayılan kestane gazeli ve komar çiçeği kokuları... Doğasının vahşi güzelliği...

Bizim için vazgeçilmez olan değerler... Nereye gitsek bunların özlemiyle yaşarız. Çocukluğumuz hayvanların peşinde geçmiştir. Otlak alanlarının yetersiz olduğu bu bölgede hayvanları doyurmakta çok zorlanırdık. Bahçemizde yetiştirdiğimiz ürünlerle kışı geçirmeyi planlarken, hayvanlarımızın kışlıklarını da depolamak için gün boyu ormanlarda ot arardık.

En önemli yiyeceğimiz süt ve sütten yapılan

ürünlerdi. Tereyağı, peynir, mısır ekmeği, fasulye ve karalahanadan oluşturduğumuz yemeklerle yaşar giderdik. Çok doyduğumu söyleyemem ama aç da kalmazdık.

Komşularımızla birçok işi birlikte yapardık. 'Komşu komşunun külüne muhtaçtır' sözü, bizler için söylenmiş gibi...

Gün boyu çalışmaktan yorgun düşsek de, akşamları birlikte olacağımız yardımlaşma etkinlikleri bizleri çok heyecanlandırırdı. Odun taşıma, toprak kaldırma gibi faaliyetlerde yorulsa da, sevgililerimizle buluşmamız bizleri mutlu ederdi. O günlerde toprağın değerini bilerek verilen mücadelenin değerini şimdi anlıyorum. 'Yoksulluğu yaşamayanlar zenginliğin kıymetini bilmezler', çok doğru söylenmiş bir sözdür. Her türlü zorluğa göğüs gererek mücadele veren kuşakların mirası üzerinde, gününü gün ederek yaşayan günümüz gençlerine baktıkça içim sızlıyor.

Ot ve odun bulmak için gezdiğimiz ormanlarda, karşılaştığımız yabani meyveleri kökleri ile söker, bahçelerimize dikerdik. Bugün her bahçenin çevresinde birkaç meyve ağacının bulunmasının sebebi budur. Binlerce yıldır, aşılama yöntemi ile günümüze kadar taşıdığımız bu ağaçların kıymetini bilmeliyiz. Günümüz zirai meyvelerinde, o eski meyvelerin lezzeti nerde...

Doğal zorluklar içerisinde yaşam mücadelesi veren Karadeniz insanı, çocuklarının eğitimi için de her türlü fedakarlığı göstermiştir. Sabah olduğunda okula gitmek için erkenden yollara düşerdik. Sabah, koşarak indiğimiz yolları, akşam olunca çıkmakta zorlanırdık. Gün boyu süren eğitimde, bir çeyrek ekme, bir dilim

helva en iyi yiyeceğimizdi.

Çoğu zaman paylaşarak yediğimiz ekmeğin ve helvanın tadını hala özlerim. Siyah önlük, beyaz yakalıklarla çektiğimiz fotoğraflar çocukluğumuzu anlatır. Vadi içinde bulunan okulumuzdan, dağ yamaçlarında bulunan evlerimize çıkarken, açlık ve susuzluktan yorgun düşerdik. Komşu bahçelerden arakladığımız meyve ve sebzeler yüzünden, aldığımız cezaların haddi hesabı yoktur. Bugün, Karadeniz köylerinde gezerken toplanmayan meyveleri gördükçe, çocukluğumu hatırlarım...

Çocukluğumdan kalma resimlere baktığımda, geçmişe ait birçok şeyin yok olup gittiğini de görüyorum. Nerede o ahşap evler, patika yollar... Hiçbir evde havyan kalmadı. Bırakın hayvanı, insan kalmadı. Mahallenin bir yerinde toplanarak, sabahlara kadar oynayan gençler nerede? Zaman her şeyi değiştirdi. Yıllar önce gurbete çıkan insanların geriye dönüp arayıp da bulamadığı şeyler, bırakıp da gittikleri olmuştur. Bir lokma ekmeğin için, yıllarca sevdiklerinden ayrı kalan insanların özlemleri, zamanın aşımına uğrayarak yok olup gitmiştir.

Yıllar önce birlikte yaşadığımız insanlardan kimler kaldı? Vakitli vakitsiz aramızdan ayrılan birçok insandan geriye iki taştan oluşan mezarlar kaldı. Adı ve sanı belli olsa da iki taş ile belirlenen bu mezarları gördükçe içim sızlıyor. Her türlü zorluğa göğüs gererek yaşam mücadelesi veren o insanlara minnet duymamız yetmez. Onları anlamak ve yaşatmak için gerekeni yapmalıyız.

'Nereden geldik?' ve 'Nereye gidiyoruz?' sorularının cevabını veremezsek, tarihin derinliklerinde kaybolup gideriz.

Gözde Selen SARIAL

1985 Samsun doğumluyum
Görel'deki akrabalarınızdan Ziya
Sanal'ın torunu Yusuf Sanal'ın
kızıyım.

2013 yılında Hacettepe
Üniversitesi İktisadi İdari
Bilimler Fakültesi Sosyal Hizmet
Bölümü'nden mezun oldum,
bir yıl Ankara Adliyesi 9.Aile
Mahkemesi'nde görev yaptım,
2015 yılında gerekli eğitimleri
tamamlayarak Aile Danışmanı
unvanını edindim halen
sağlık bakanlığı bünyesinde
sosyal hizmet uzmanı olarak
çalışmalarına devam ediyorum.

EVLİLİK SANATI

"Evliliğe kutsallık veren aşktır" der Tolstoy,
peki o büyük aşklara ne olur da evlilikler son
bulur? Türkiye 'de boşanan çiftlerin sayısı
her yıl artıyor. 2015 Yılında boşanan çiftlerin
sayısı bir önceki yıla göre yüzde 7 artarak 131
bin 830 oldu. Bu rakamlar gösteriyor ki aile
yapısına yönelik ciddi çalışmalar yapılması
gerekliyor. Peki çoğunlukla güzel hayaller ve
heyecanlarla başlayan evlilikleri bu duruma
getiren ana sebepler neler olabilir?

Bireyler olarak birbirimizden beklentilerimiz
neler?

Hayatımızdaki tikanıklıklar nerelerden
kaynaklanıyor?

Hayatımızda neleri düzene sokmalıyız?

Her evliliğin kendi sosyal çevresi ve
dinamikleri içerisinde değerlendirilmesi
gerekliğini de not düşerek, boşanmalarla ilgili
genel sebeplerden bahsetmeye devam edelim.
Aile içi iletişim sorunları, sadakatsizlik,
iş hayatı ile özel hayat arasındaki denge
problemleri, cinsel sorunlar, kıskançlık, eş
ya da çiftlerden birinin veya her ikisinin
diğeri gerçeğe varlığıyla görmeyip idealinde
barındırdığı bireye uymasını sağlamaya
çalışıyor olması, farklı kuşaklar arasındaki

çatışmaların doğurduğu sorunlar, evli bireylerin çocuk sahibi olamama travmaları, çocuk sahibi olmaları karşısında aile içi sosyal iletişim kurulamıyor olması gibi sorunlar karşısında evlilikler çıkmaza girebiliyor, bu gibi durumlarda bireyler hayattan tat alamaz hale gelebiliyor.

Boşanma sürecindeki bir danışanım; "Çok çaresizim, hiçbir yere sığamıyorum, duvarlar üzerime üzerim geliyor, saatler saniyeler bile ilerlemiyor" demişti, içinde bulunduğu duruma o kadar odaklanmıştı ki sorunlarından sıyrılıp tablonun bütününe bakabilmeyi başaramıyordu. Bu gibi durumlarda çiftlere tablonun bütününe gösterebilecek, ailenin yapısına ve yaşadıkları sorunun türüne yönelik çözüm planı oluşturabilmelerine yardımcı bulunabilecek bir aile danışmanının varlığı boşanmadan önce mutlaka denenmesi gereken bir yoldur. Her yıl aile danışmanları sayesinde yüzlerce evlilik boşanma ile sonuçlanmaktan kurtulmaktadır. Tüm bunların ötesinde evlenmeden önce dikkat edilmesi gereken en önemli detay; eş adayımıza idealimizdeki eş adayına

dönüştürülebilecek gözle yaklaşmamaktır. Şunu unutmamak gerekir ki kişiliğin en önemli unsurları 0-2 yaş döneminde gelişmekle beraber asla değiştirilemez, değiştirilmeye zorlanması da karşılıklı çok yıpratıcı ve olumlu sonuç vermeyecek bir sürecin başlatılması demektir.

Evlilik birliğine karar verilmeden evvel aile yapıları, yaş, eğitim, ortak ilgi alanları, hayattan beklentiler gibi temel konularda uyum göz önünde bulundurulmalıdır. Aile unsuru birçok evlilik öncesinde göz ardı edilmektedir. Fakat tecrübelerime dayanarak söyleyebilirim ki iki taraftan birinin yahut her ikisinin ailelerinin karşı çıkmasına rağmen yapılan evlilikler genelde boşanma ile neticelenmektedir, tabiki her durumun istisnai örnekleri barındırdığını da görmezden gelmeyelim.

Hayatın evlilikle daha güzel olduğuna inananlardanım. Unutmamak gerekir ki sağlam temellerle atılmış, saygı ve anlayış düzenine dayanan birliktelikler toplumların geleceği açısından da önemlidir.

RÖPORTAJ

Semih SARIALİOĞLU

15 yıldır gayrimenkul sektöründe firma olarak hizmet veren Saral Gayrimenkul Yönetim Kurulu Başkanı Semih Sarıalioğlu sektör ile ilgili önemli açıklamalarda bulundu.

Sarıalioğlu, birçok kurumsal firmanın danışmanlığını yaptıklarını belirterek, insanların yatırım yaparken profesyonel bir gayrimenkul danışmanından fikir almalarının yatırımcıların karına olacağını belirtti.

Körfez ülkelerinden gelen vatandaşların sanıldığı gibi çok yüksek fiyatlardan konut satın almadıklarını belirten Sarıalioğlu, bu algının piyasada balon fiyatların oluşmasına neden olduğunu, dolayısıyla yerli yatırımcının da fiyatları yüksek bulunduğunu belirtti. Yabancılar toprak satılmamasının özellikle altını çizen Semih Sarıalioğlu, bankaların faizleri düşürmesi gerektiğini, yoksa piyasadaki gerginliğin devam edeceğini belirtti. Yatırım için içinde bulunduğumuz dönemin doğru zaman olduğuna değinen Sarıalioğlu, insanların yatırım için Yıldızlı, Akyazı ve Beşirli civarında yatırım yapmalarının karlı olacağına dikkat çekti.

PİYASA DURGUN

Trabzon Büyükşehir oldu, bu doğrultuda gelişiyor ve büyüyor. Geçen yıl konut satışı sıralamasında Trabzon üst sıralarda yer aldı. Bunu neye bağlıyorsunuz? Körfez ülkelerinden

gelen turistlerle bir ilgisi var mı gerçekten?

Körfez ülkelerinden gelenlerin Trabzon'a katkısı yüzde 10'dur ancak. Bu yüzden Trabzon'da satılan dairelerin büyük orantıda müşterisi kentsel dönüşümle yapılan istimlaktan para alan insanlardır. Nüfusumuz artmıyor, sadece yerleri değişiyor. Eskiye devlet alıyor, yeniyi müteahhit veriyor. Pazarda böyle bir döngü var. Bu nereye kadar gider belli olmaz. Bitecek nihayetinde. Şu anda gayrimenkul sektörü rakamsal olarak dibe vurmuş durumda. Üst üste iki seçim yaşamamız, kış mevsiminin olması ister istemez piyasada bir gerginlik yarattı. İnsanların satın almaya cesareti yoktu, büyük yatırımcılar dolar çıkacak mı incek mi diye düşünerek yatırım yapmak, kredi çekmek istemediler. Kış dönemi olması, yatırımcı turistin de Trabzon'da olmaması sebebiyle piyasada ciddi anlamda bir durgunluk var.

FAİZLER ÇOK YÜKSEK

Banka faizleri çok yüksek. Zaten böyle devam ederlerse, yakında kredi verecek insan bulamayacaklar. Çünkü piyasada ciddi anlamda bir kriz var. Bu krizi fırsata çevirmenin tam zamanıdır. Daha önce de bahsetmişim, hatta şu an bir kitap da hazırlıyorum gayrimenkul üzerine, bu kitapta da bahsediyorum. Herkes alırken satan, herkes satarken alan olursan, gayrimenkulde kazanırsın. Çünkü herkes bir malı satıyorken en dip rakamdadır. Piyasanın gerginliği kalkıp sezon açıldığı zaman, piyasaya çıkarırsan bir gayrimenkulden yüzde 30-40 gibi bir kar elde edilir. Bu da ciddi bir rakamdır.

KAZANDIRIYORUZ, KAZANIYORUZ

Trabzon'da 15 yıldır hizmet verdiğim çok büyük kurumsal firmaların yatırım danışmanlığını yapıyorum. Biz artık emlakçılıktan geçtik, yatırım danışmanlığına devam ediyoruz. Yatırım yaptırdığım müşterilerimin genelde hepsi kazanmıştır. Bu yüzden firmalar bizden kopmayı tercih etmiyorlar. Çünkü onlara kazandırırım ben de kazanmış olurum. 15 yıl önceki müşterilerim hala bizimle pazarda kar elde etmeye, kazanmaya devam etmekte. Biz insanların paralarını yönetmekteyiz. Bundan zevk alıyoruz. Her zaman bu hizmetkarlığı yapmaya da gönüllüüz.

Körfez ülkelerinden gelenlerin Trabzon'da konut edinmelerinin, kentte konut fiyatlarını arttırdığı iddia ediliyor. Bu doğru mu sizce?

Trabzon pazarında balon diye tabir ettiğimiz bir fiyat politikası oluştu. Körfez ülkesi vatandaşlarının ülkeye gelmesiyle birlikte biz Dubai'de Cidde'de ofis açtık ve fuarlara katılarak tanıtımlar yaptık, hala da yapıyoruz. Yatırımcıyı Trabzon'a çekmek için Trabzon'daki gayrimenkulü anlattık, kar marjlarından bahsettik. Geleceğimiz, yatırım yapacağımız diyenlerin çoğu sözünde durmadı. Beklenen talebi görmedik kendilerinden. Geldiler, sadece bakıp gittiler. Bu da iç piyasada farklı lanse edildi. Bu söylentiler üzerine müteahhitler, mülk sahipleri fiyatları yüzde 20-30 oranında artırdılar. Bu rakamlar da Türk yatırımcıya yüksek geldi. Körfez ülkelerinden gelenler alışveriş yapmadan gidince geriye balon fiyatlar kaldı. Rayiç bedeli 300 bin TL olan bir daire için müteahhit 400 bin TL fiyat belirledi ve bu fiyata kendini inandırdı. Gerçek fiyat o olduğuna inandığı için de fiyatı indirmiyor. Dolayısıyla piyasada bir döngü olmuyor. Benim onlara tavsiyem fiyatları bir an önce aşağıya çekerek, yerli yatırımcı için cazip hale getirmeleri. Yoksa böyle devam ederlerse bir çok müteahhit firma çok zor günler yaşayacaktır.

Sürekli olarak bir inşaat söz konusu Trabzon'da tabi bunda kentsel dönüşümün de etkisi var elbet. Bir konut fazlalığı var mı Trabzon'da?

Trabzon'da konut fazlası var tabi. Şu anda hazırda olan 70 bin daireden ve yapılacak olan projelerden bahsediliyor. Müteahhit firmalar bir şeyin analizini yapmadan, pazar araştırması yapmadan bu projeleri hazırlıyorlar. Kime satılacağını analizini yapmıyorlar. Araştırmadan yapıldığı için çoğu insanı zor günler bekliyor. Normal fiyatlara çekerlerse gayrimenkullerini mutlaka müşteri bulacaklardır.

MEMUR KESİMİ UNUTULDU

Müteahhitler memur kesimini unutmuşlar. Ya fakir var ya zengin kesim var onlar için. Orta kesimin alacak olduğu daire 150 bin TL ile 220 bin TL arasında bir daire olur ancak. Ama şu an Trabzon pazarında 160-170 bin TL arasında sıfır daire yok. Bu kötü bir durum. Memur kesimi gidip 300-400 bin gibi rakamlara bir daire alamıyor. Bu rakamlara daire alamadığı gibi müteahhit de satamıyor. Ortada açık bir pazar var. Müteahhitlere sesleniyorum, kesinlikle alım gücü bu fiyat aralığında olan insanları değerlendirsinler. 150-200 TL arası

fiyattan daire yapsınlar ben fazlasıyla görevimi yerine getirip, o daireleri inşaat bitene kadar ellerinde bırakmayacağımı garanti ediyorum. Yalınca ve Kaşüstü'nde inanılmaz bir konut fazlalığı var. Şu anda Türk vatandaşı oradan alışveriş yapmıyor. İnsanlar oranın Arap şehri kalacağına inandı. Onlar da burada en fazla 2-3 yıl kalırlar. Ondan sonra iflas etmiş müteahhitlerle karşı karşıya kalacağız. Bunun da olmaması için devletin şimdiden müdahale etmesi, bir an önce fiyatların normal seviyeye çekilmesi lazım. Orada bizim dostlarımız da var, bir daire için 1 milyon TL, 850 bin TL isteyen var, satamıyorlar, satamayacaklar da. İsyen bayrağını çekmiş durumdadır. Çünkü Araplar da bu fiyatları yüksek buluyor. 15-20 gün gelip burada kalacakları bir idare için yüksek bedeller ödemek istemiyorlar. Ama müteahhitler bunun analizini yapmıyorlar yapmadıkları için de sıkıntı çekiyorlar.

Herkes müteahhit artık günümüzde. Bunun için bir kriter ya da sınırlama yok mu?

Bu şu an açık bir kapı bence. Bizim işimizi daha iyi yapabilmek, uzman bir ekiple çalışmak için Saral Mühendisliği kurduk. Bir arsayı alıp, kaç kat çıktığını, merkezi yerlere yakınlığını o inşaatın kaç TL'ye mal edileceğini, inşaatın ne kadar sürede biteceğini ve ne kadara satılacağını analizini yapıyoruz. Ama geliyor bir müteahhit firma 5 arkadaş birleşmişler, hepsi bir miktar para koymuş ortaya, toplamışlar 1-1,5 milyon bir bedel, bu parayla 20-25 milyonluk projenin altına girmeye çalışıyorlar. Cesaretle giriyor ama arkasında kaç tane insanın 30-40 yıllık birikimine sebep olmuş oluyor. Kendi parası gidiyor, binlerce insanın da parası gidiyor. Ama devlet dese ki 25 milyonluk TL'lik proje yapacaksın, bankada 20 milyon TL teminat göstereceksin 20 milyon. Paran yoksa yapma kardeşim. 20 milyon teminat göstereceksin ve halkı güvence altına alacaksın. Devlet istemiyor ama biz yatırımcılardan bu teminatı istiyoruz. Bizim için önemli olan Saray Gayrimenkul olarak en iyi şekilde hizmet etmek. artık bir şeyleri tam doğru yapmanın peşindeyiz. Ciddi anlamda hizmet etmenin peşindeyiz. Mal sahiplerini korumak adına kimin hangi müteahhitte çalışacağını biz seçiyoruz artık. Halkımız da uyanmalı kurnaz olmalı, sadece bitmiş olan daireleri almalılar. Tavsiyem projeden ev almasınlar, ben uygun bulmuyorum. Hele şu sıralar. İnsanlar bunu göz ardı etmesinler.

YABANCILARA TOPRAK SATILMASIN

Dikkate edilmesi ve önlem alınması gereken

bir konu var. Devletimizden ricamız, yabancılara toprak satılmasın. Biz başka ülkeye gittiğimiz zaman kendimiz mekan açamıyoruz, mutlaka o ülkenin vatandaşının ortak olması gerekiyor. Bizim ülkemizde durum farklı. Trabzon'da emlak ve kiralama sektörünün başları Araplar olmaya başladı. Bu çok kötü bir şey. Biz burada onlara müteahhitlik hakları vermemeliyiz. Onlara arsa satışını devlet kanunla yasaklamalı. Bizim yaptığımızı satın alırlarsa alsınlar. Ama kendileri yapıp, kendileri Körfez ülkelerine pazarlayıp kendileri komisyonunu alıp kendileri rent a car hizmeti otel konaklama hizmetini verdikten sonra bizim Trabzon'daki tek kazancımız arsa satmak oluyor. Bu zaten bizim kıymetlimiz. O olmadıktan sonra anlamı yok ki. Adam pazardaki bütün lokmayı alıyor. Bunun acilen çözüme kavuşturulması, acilen durdurulması gerekiyor. Yomra'da Arap köyü kuruluyor. 160 dönüm yer satılmış. Yazık, bu Arap köyünü biz kuralım, biz çalıştıralım. Onlar gelsinler kalsınlar tatillerini geçirsinler gezsinler ama biz çalıştıralım.

Yatırım yaparken nelere dikkat etmek gerekiyor?En doğru zaman ne zaman yatırım için?

İçinde bulunduğumuz şu dönem yatırım yapmak için doğru bir zaman. Bankaların bir an önce faizleri düşürmeleri gerekiyor konut satılması için. Yoksa piyasanın gerginliği bitmez. Faizler düşer, makul rakamlara çekilirse pazarın önünün açılacağına inanıyoruz. Yatırımcılar özellikle bir gayrimenkul alırken bir emlak firmasından yatırım danışmanlığı alsınlar. Biz Saral Gayrimenkul olarak şu anda Trabzon'da A'dan Z'ye yolların geçtiği noktaları belirledik. Bir daireden 5 yılda ya da 10 yılda elde edecekleri karın 2-3 mislini doğru arsa yatırımı yaparak bir yılda kazanma şansları olduğunu taahhüt ediyoruz. Benim görüşüm arsalara yönlensinler. Gürbulak, Uğurlu arsa yatırımı için ideal. Kaşüstü, Yalınca Bölgesi'nden uzak dursunlar. Çünkü oradaki balon fiyatlar söz konusu. Her şehir batıya doğru gelişir, bizde tam tersi biz doğuya doğru geliyoruz. Bana göre genişlemenin Mersin Akçakale taraflarına kaymasında fayda var. Akyazı beldesi her defasında üstüne katlayarak devam etmektedir. Akyazı stadımız bitmek üzere. Akyazı'da yapılacak üniversite, sahilde yapılan stadyum, Akçaabat, Yıldızlı, Söğütlü, Trabzon, Beşirli'yi Aydınlikkevler'i birbirine bağlamıştır. Bu bölgeler yatırım için en ideal bölgeler. Bu

bağlamda Trabzon'un eskiden merkezi Beşirli idi, şimdi Beşirli olacaktır. 2 aydır imara açtılar, yeni projeler yapılıyor.Yatırımcılar Yıldızlı, Akyazı ve Beşirli mevkilerine yatırım yapıyorlar.

İş hayatında nelere dikkat edersiniz ?

İş hayatında ; Saral Gayrimenkul bir dünya markası yapmak için , gecemizi gündüzümüze katarak dünyanın dört bir yanında fuarlara katılıp her şehirde gayrimenkul pazarlaması üstlenip satışlarını takip ediyoruz bizim için ailemizin ismini taşıyan fair markamız olduğu için en iyi yerlerde temsilini ve en kaliteli en güvenli adresi olmak için ekibim ve şahsım tek hedefimizi başarı ile taçlandırmaya çalışıyoruz...

Ailemizin vakfının kurulması konusunda düşünceleriniz ?

Binlerce bireyi olan ve Türkiye'nin dört bir yanında yaşayan, ticari faaliyet sürdüren ve devletin her bir kolunda görev alan bir ailenin bir çatısı olmalıdır ve bu çatının adı da "SARIALİZADE Vakfı" Olmalıdır.

Sosyal medya sayesinde tanımadığımız akrabaları tanıdık, uzaklar yakın oldu. Bu konudaki düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz ?

Günümüz çağında sosyal medya sayesinde dünyadaki tüm akrabalarımızla buluşma ve tanışma şansına sahip oluyoruz hiç tanımadığım bir akrabamla bitlikte gün geliyor sosyal medya sayesinde yemek yiyip bitlikte zaman geçirme imkanına sahip oluyoruz bu anlamda sosyal medyayı çok daha kaliteli bir şekilde faal kullanılmalıdır.

Ailemiz dergisi hakkında neler düşünürsünüz ?

Sarializade ailemizin birlikteliğini taçlandırmış olan Yenal Saral ve Ahmet Saralioğlu akrabalarım öncelikle çok teşekkür ediyorum, bu dergiye vermiş oldukları özveri ve değerden ötürü, derginin sayesinde ailemizin kaliteli bir vizyonu oluşmuştur , bu derginin ofislerimizin baş köşelerinde durmaktadır gelen misafirlerimiz okuyarak ailemizden bilgi sahibi olmaktadırlar, bizim bile ailemiz hakkında bilmediklerimizi görmediklerimizi bu dergi sayesinde öğrenme ve bilgilenme sahip oluyoruz, Daha da geliştirilip kısa zamanda vazgeçilmez bir dergi haline geleceği umuduyla çalışmalarında başarılar dileriz.

Ofspor'luluk

Olcay SARAL

Ofspor 2. Lig'de 2016-2017 sezonunun ilk devresini son sırada tamamladı.

Evet son sırada..

18 takımlı ligde sonuncu yani. Nasıl? Kulağa hoş gelmiyor değil mi? Ya da ne bileyim hiç yakışmadı, hoş olmadı değil mi?

Hani Of lu bir adım önde giderdi? Hani 'Of luyuz elhamdülillah' derken gurur duyduğumuz o kimlik.

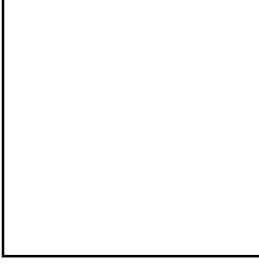
Herkesin koca koca Of lular dediği işadamları, bürokratları, siyasetçileri ile 'Sırtınız yere gelmez' dediği Of luların Ofspor'u..

5 sezondur başkanım...
2 sezon önce küme düştük...
Sonra şampiyon olup tekrar 2 Lig'e yükseldik. Şimdi yine son sıradayız..
Yakışmıyor değil mi yerinde saymak.
Peki kendi kendine mi olur başarılar?
Tek başına mı yapılır? Sen, ben omuz vermeden olur mu?
Binlerce amatör takım var. 156 Bölgesel Amatör Lig (BAL) takımı, 91 Üçüncü Lig takımı var. Koca vilayetler var Ofspor'un olmak istediği yerde.
Sadece 36 takım var daha üst ligde. Ne kalmış en iyisi olmaya?
Yerimizde saymaktan 2 geri 1 ileri gitmekten sıkılmadınız mı?

Liglerin en mütevazı ve en genç kadrosu var Ofspor'da. Pırlanta gibiler.. Tribün desteği yok. Heyecanla geldikleri Ofspor'da kendilerini motive edecek tribünleri her hafta boş görmekten kırılma da şevkleri, terlerinin son damlasına kadar savaşıyorlar. Aynı ligdeki arkadaşlarının kendilerinden 2 kat fazla kazanmalarına aldırmandan sadece verilen sözlerin tutulmasını bekliyorlar.
Kendilerinin ligde kalacağına inandığı gibi Of luların da bu takıma sahip çıkıp büyüteceğine inanıyorlar..
Çünkü Ofspor Of'un gururudur..
Çünkü Ofspor Of'un en büyük markasıdır.

ARAMIZDAN AYRILANLAR

Hatice SARAL
06.07.2016
ÇAYELİ

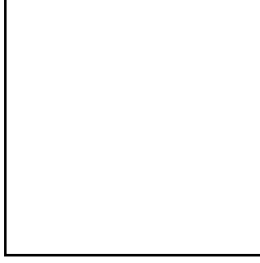
Zeki SARAL
25.08.2016
İSTANBUL

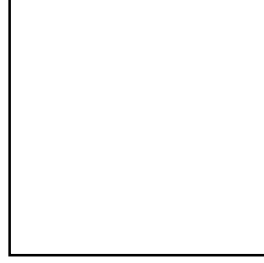
Seher Saral BÖLÜKBAŞI
17.09.2016
İSTANBUL

Sami SARI
28.09.2016
ARSİN

Seher Bayraktar SARAL
07.10.2016
İSTANBUL

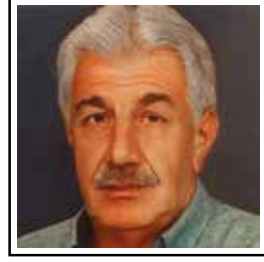
Nurayan SARAL
19.10.2016
KÖLN

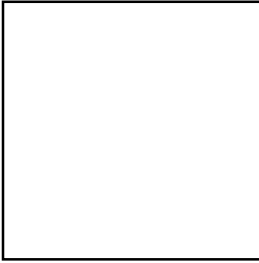
Bahriye Yüksel
YERLİKAYA SARAL
20.10.2016
İSTANBUL

Burhan SARAL
25.10.2016
OF

İbrahim Berat
SARIALİOĞLU
30.11.2016
İSTANBUL

Neriman
SARIALİOĞLU
15.01.2017
SAMSUN

Süleyman SARAL
16.01.2017
İSTANBUL

Melek Saral ELLİBEŞOĞLU
29.01.2017
GÖLCÜK

ONLINE REZERVASYON

26 Odamızla Hizmetinizdeyiz

ÇAYKENT SUITES

www.caykentsuites.com

+90 462 771 70 02

Cumhuriyet Mah. Liman Sk. No: 10/1 Of - Trabzon/TÜRKİYE

işimizi g¼c¼m¼z¼ **seviyoruz**

sev

yapı a.ř.

T: 0 212 860 05 50 F: 0 212 860 05 55 info@sev.com.tr

www.sev.com.tr